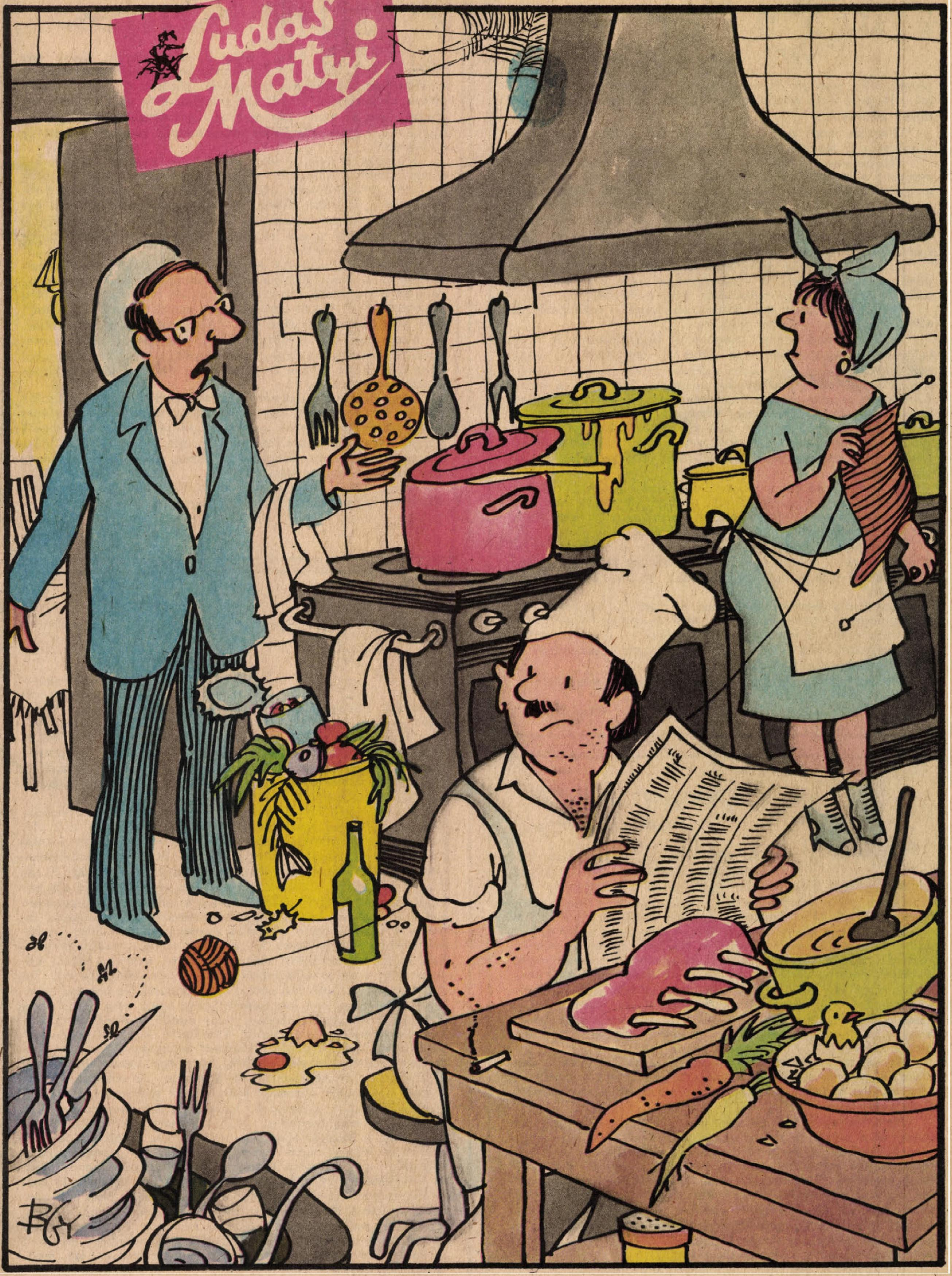
XXXVI. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM   Ára: 2,80 Ft   1980. AUGUSZTUS 7.

Ludas Matyi

Brenner György rajza

– Hátha kijönnek a KÖJÁL-tól, legalább nekik főzzetek valami frisset!

Pipafüst

Pipás vagyok, pontosabban pipázom, idstruck időtlen idők óta. Azért pipultam be, mert olvastam egy tesztet a magyar pipadohányokról a Nagyító című kitűnő lapban, amely mindig a vásárlók érdekeit képviseli.

Olvasom, hogy a pipák választékának csökkenésével párhuzamosan a pipázók tábora is erősen szűkült.

Véleményem szerint nem a pipaválaszték szűkülése miatt csökkent a pipázók tábora, hanem azért, mert csak négy magyar pipadohány közül választhat a tábor, mielőtt leszűkül.

A legrosszabb – idézem a cikket – a Magyar pipadohány. „Főfüstjének illata kellemetlen árnyalatú, íze kissé kellemetlen, fokozottabban csíp, kapar, égőképessége közepes, az összbenyomás jellegének megfelelő."

Az összbenyomás jellegének valóban megfelelő, de jó dohányt akarok szívni a pipámban és nem összbenyomást, amely valószínűleg egészségesebb, mint a dohány, de minek?

Nos, ezt a fajtát már kipipáltuk, jöhet a következő, de előbb rápipálok... Illetve mégsem...

A Club pipadohányról megtudom, hogy főfüstjének illata kellemes árnyalatú. Tehát van főfüst és van alfüst, ezt eddig nem tudtam, de jó pap holtig pipázik, pláne ha annyi pipája van, mint az ipafai papnak. Íze semleges. Se ilyen, se olyan. Tartózkodik minden véleménynyilvánítástól, pláne ha a dohányiparról van szó. Viszont „csíp, kapar és középerős." Ez örvendetes. Nem verekedős, mert csak középerős, tehát nem pofozkodik, nem rúg belém, nem fojtogat, csak csíp és karmol. Ennek ellenére sem szeretnék összekerülni vele egy sötét mellékutcai trafikban.

A Sztár pipadohány „főfüstjének illata, íze még kellemes de ez is csíp és ingerel". Engem nagyon, de eddig nem tudtam, hogy ő ingerel. Mindig másra, másokra gondoltam. Neveket nem mondok, de ezúton kérek bocsánatot tőlük.

A legjobb pipadohányunk – olvasom a tesztelésben – a Bankett nevű dohány. „A főfüst illata, íze kellemes, csípős, középerősnél gyengébb, égőképessége jó, az összbenyomás megfelelő."

Hiszek a szakembereknek, mert én nem vagyok szakember, csak pipázom. S tisztelem is őket, mert teszteltek. Én gyáva lettem volna ehhez a feladathoz. Gratulálok!

Végezetül hadd idézzek egy régi magyar közmondást: pipát és feleséget ne adj kölcsön.

Magyar pipadohányt nyugodtan. Nem is kell visszakérni...

Mikes György

Döngető

Még a télen történt, hogy egy rohanós reggelen foglyul ejtett a fürdőszobám. Tusztartóm, az ajtózár, közölte: ő itten, mostan, örökre becsukódott, tizenöt éve csinálja, elég volt, csukott már eleget, nyisson most már más is. Egyszemélyes kommandóvá átalakulva, végső erőszakhoz folyamodtam: kitéptem a zárt az ajtófélfából.

Múlóban a nyár, s még mindig nem kaptam másikat helyette. Gőgöm, haragom feledve, megkövettem hát a zárak mesterét, próbálná meg, hátha használhatóvá tehető még a régi szerkezet. A műtét sikerült, az öreg zárat visszaraktuk a helyére, ideiglenesen, jobb híján. Óvatosan nyitom azóta a fürdőszobát, s mindig érzem, nemcsak egy kilincset, de egy témát is tartok a tenyeremben.

De mit kezdjek vele? Magasztosítsam példázattá? Elmélkedjem arról, hogy életünk minden területén tele vagyunk kiszolgált kilincsekkel? Mindannyian tudjuk, hány helyen kell még használnunk a fáradt, ernyedt, pihentetésre érett „zárakat", mert nem állanak helyükre friss, feszes rugókkal a fiatalabbak.

Vagy szálljak lejjebb földhöz közelebb? Siránkozzam: kevés a vízvezeték, a bojler, a fürdőkád, s lám, még kilincsből sincs elég, hogy valósul meg így szép, szelíd álmunk, a fürdőszobás Magyarország?

Vagy maradjak egészen a földön, a nyers valóságnál? Valljam be: szorongok, mert nem tudom, továbbszolgáló záram meddig bírja még, mikor ernyednek el végképp vásott rugói? Egyszer orvul ismét rám csukódik az ajtó, s vergődhetek, mint a csuka a varsában, döngethetek kaput, falat, rugdalhatom az ajtót, tépdeshetem a félfát...

Olcsó vigasztalásul annyi marad: legalább nem mondhatják, hogy folyton nyitott kapukat döngetek.

Radványi Barna

Ahhoz képest

Sohasem voltam a Márványmenyasszony vendége, és most, amikor volt vezetőinek bűnügyéről olvastam, elszégyelltem magam. A két vezető három év alatt több mint egymillió forint jogtalan haszonra tett szert (havi átlagban fejenként 14 000 forintra) a többi között fő ételspecialitásukkal, a nagytálban szervírozott Jókai bablevessel, amelyből 60 adaggal 80 vendéget láttak el, továbbá a félliteres borokkal, amelyeket 7 decisnek számoltak el.

Azért szégyelltem el magam, mert én eddig bosszankodtam, ha féldecivel kevesebb volt a sör a korsóban – ami alól csak kivételek vannak –, és ha úgy saccra 2–3 dekával kisebb volt a húsadag, mint ami megilletne: de hát mi ez ahhoz képest, ami a budai Márványmenyasszonyban zajlott? Apróság! És ez még mind semmi! – kiálthatom. De nem egyedül! Mert egy panaszra, amely szerint a lakóház egyik erkélye életveszélyesen lóg a közlekedők feje fölött, a homlokzatról pedig teljesen leomlott a vakolat, azt a hivatalos választ olvastam, hogy „a kerületünkben levő épületek 57 százaléka ennél rosszabb állapotban van, azok felújítása sürgetőbb lenne, *azokhoz képest* nevezett ház igen jó állapotban van." Vagy mérgelődünk, ha csúcsidőben sem jön 6–8 percig a 60-as busz? De hát épp nemrég történt, hogy egy felsőbereckí lakos egész este hiába várta a buszt Vajdácska községben, hogy onnan hazatérhessen. Aztán, bejelentésére a vizsgálat kiderítette, hogy a buszvezető önkényesen más útvonalat választott, kihagyta Vajdácskát. Fegyelmit kapott. Ha előfordulhat, hogy egy buszvezető eltéríti saját buszát, *ahhoz képest* a 6–8 perces, ám eredményes várakozás szóra sem érdemes! Mert vegyük tudomásul, hogy fejlődésünk annyira széleskörű, hogy még fehháborodási igényszintünk is megnövekedett. Különlegességi gyűjteményemben őrzök egy, a Magyar Hírlapban néhány éve megjelent levelet: egy budai lakos – nem sokkal az emlékezetes gyermekgyilkosság után – a tanácshoz fordult a rosszul világított utcák miatt és intézkedést kért a közbiztonság érdekében. A műszaki osztályon, a levél szerint, azt válaszolták neki, hogy nem kell annyira aggódni. New Yorkban sokkal rosszabb a közbiztonság. Idősebbek emlékezhetnek: hányszor hallottuk és mi mindenre 25–30 évvel ezelőtt, hogy New Yorkban, Londonban, Bécsben sokkal rosszabb. Hát *ahhoz képest* ez az odavetett kis megjegyzés... ugye?

Földi Iván

Világot jelentő deszkák

Az tetszik nekem, hogy olyan fene büszkék vagyunk. Van magyar windsurf, vagyis széllovas. Ez igen! Jelenti a tévéhíradó: olimpiai sport lett a vitorlás deszka – hozzáláttak a gyártásához. Nem siettük el. Már a fél világ ilyesmin vitorlázik, nem baj, mi megvártuk, amíg olimpiai sport lett. Addig úgysem érdekes az egész. Persze még néhány héttel a tévébeli bejelentés előtt olvastam – minden újság közölte –, hogy megszületett a magyar windsurf, annyiba kerül majd mint egy kisebb vitorláshajó használtan vagy egy fél Trabant. Idén már kétszáz darabot gyártanak belőle. Már akkor öröm volt elképzelnem, amint a gyártó ezzel a kétszáz darabos óriási szériával elárasztja a Balatont. Vagy arra gondoltak, hogy ilyen drágán úgysem lehet többet eladni belőle?

Az egészet a büszkeség teszi érdekessé... Késünk valamivel öt évet, és amikor úgy tűnik, hogy na, végre csináltunk valamit, alig férünk a bőrünkbe. Hiszen tudunk mi, ha akarunk. Csak későn akarunk.

Nem lényeges ügy ez sem, de a széllovassal egyidőben terjedt el a másik deszka, a gördeszka. Mindenfele elterjedt, a srácok imádják – én is imádnám, de még kölcsön sem kaptam. Nálunk semmilyet sem lehet kapni, ugyanis kisütötték, hogy veszélyes. El lehet esni vele. (A kerékpárral, korcsolyával ugyanis nem lehet elesni.) Másutt emiatt a veszély miatt térd-, fej-, könyök- és egyéb védőket adnak a gördeszkához. Nálunk praktikusabb megoldást csodálhatunk. Boszorkányok és gördeszkák pedig nincsenek. Legalábbis a boltokban. De nem baj. Majd ha ez is olimpiai sport lesz...

Tótisz András

VASÁRNAPI GYEREK

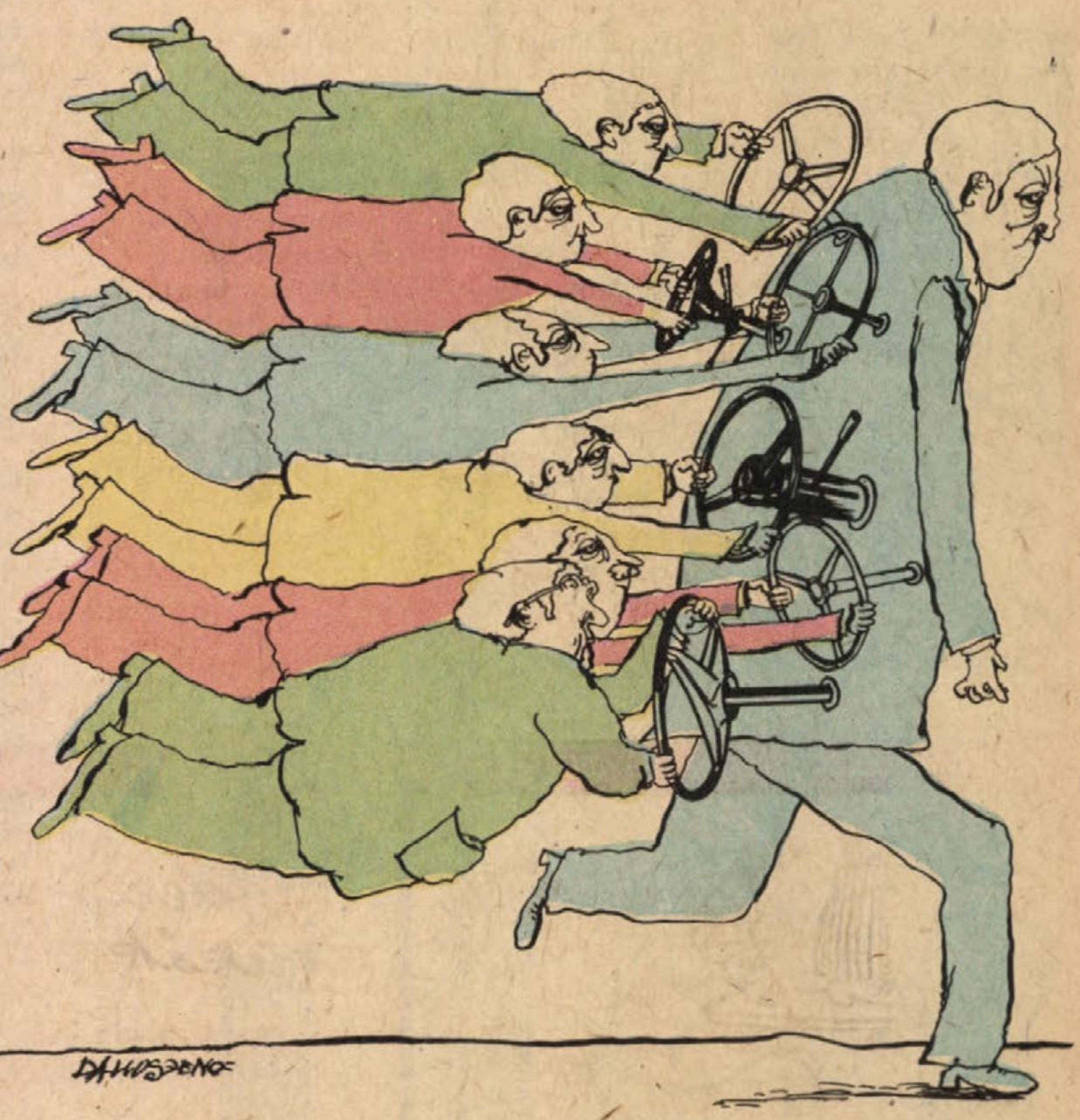
– Jé, néni te nem is vagy olyan ronda, mint az anyukám mondta!

KIHALLGATÁS

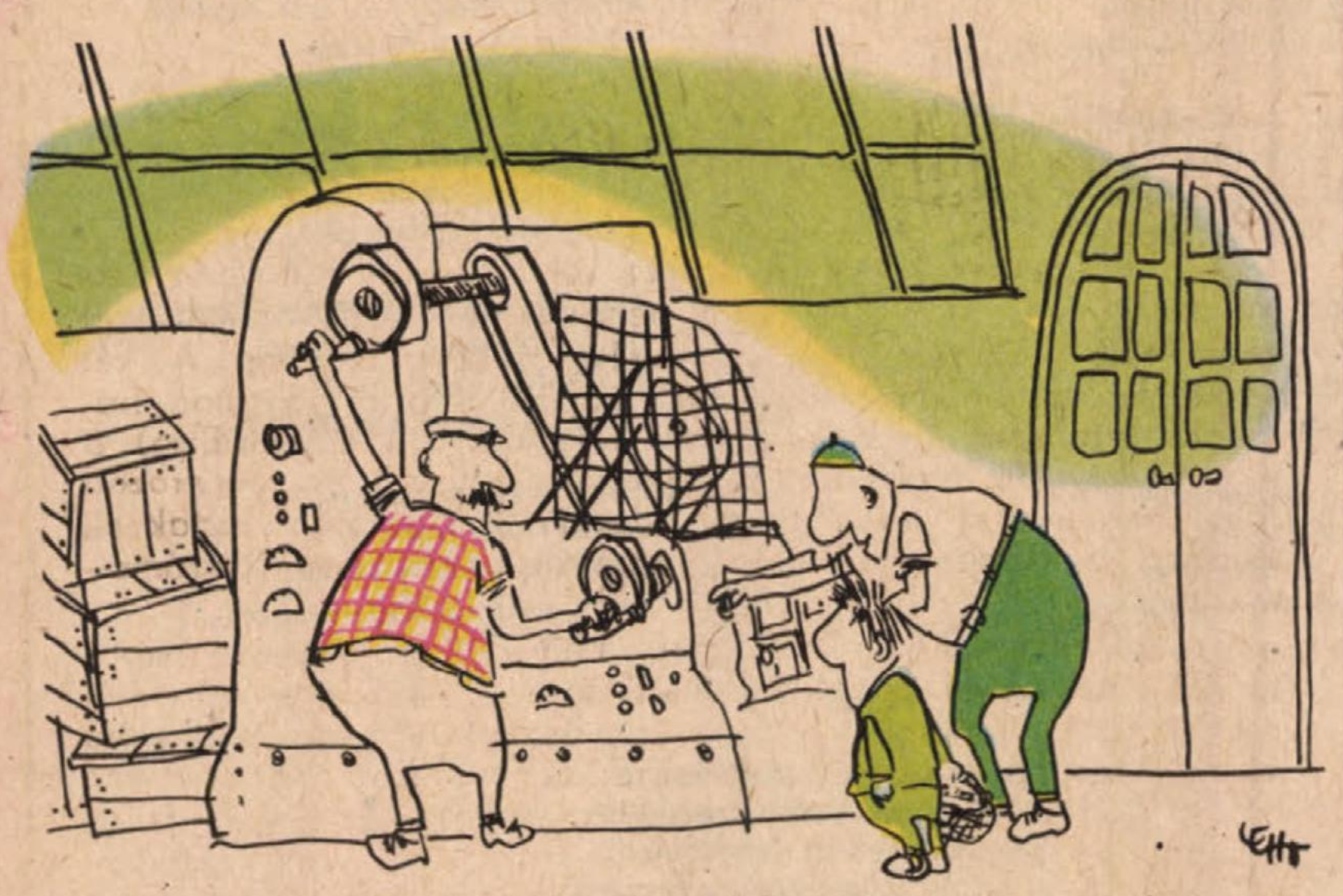

– És hogyan jutott be a család levesébe?

IRÁNYÍTÁS

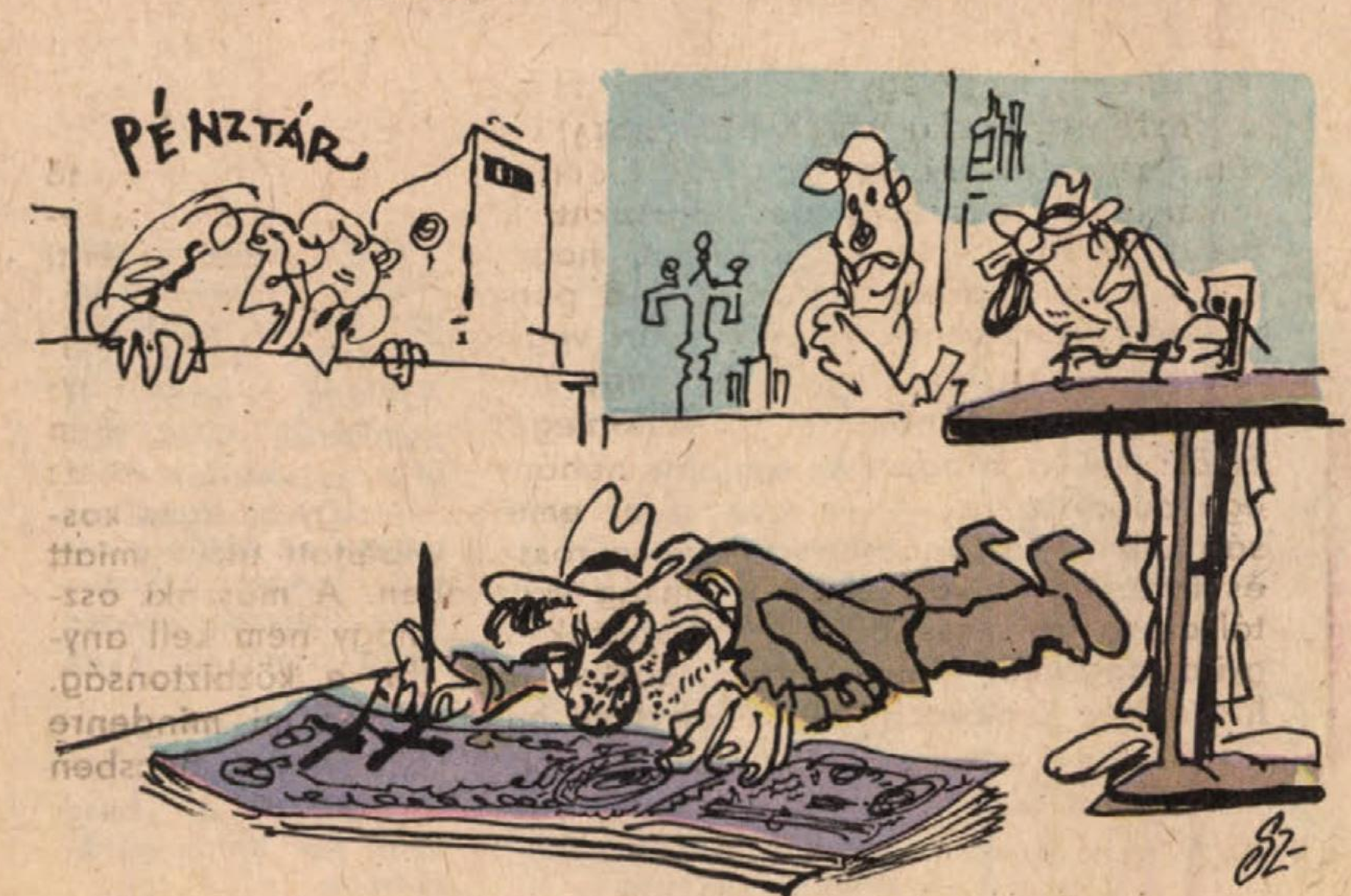

NYÁRI GYAKORLATON

– Látod, ahogy a Józsi bácsi mutatja: kétszer balra, egyszer jobbra és ott a sarkon lehet Kőbányai világost kapni!

BEVEZETIK A LAKOSSÁGI CSEKKET

– Kérek egy nagyfröccsöt!

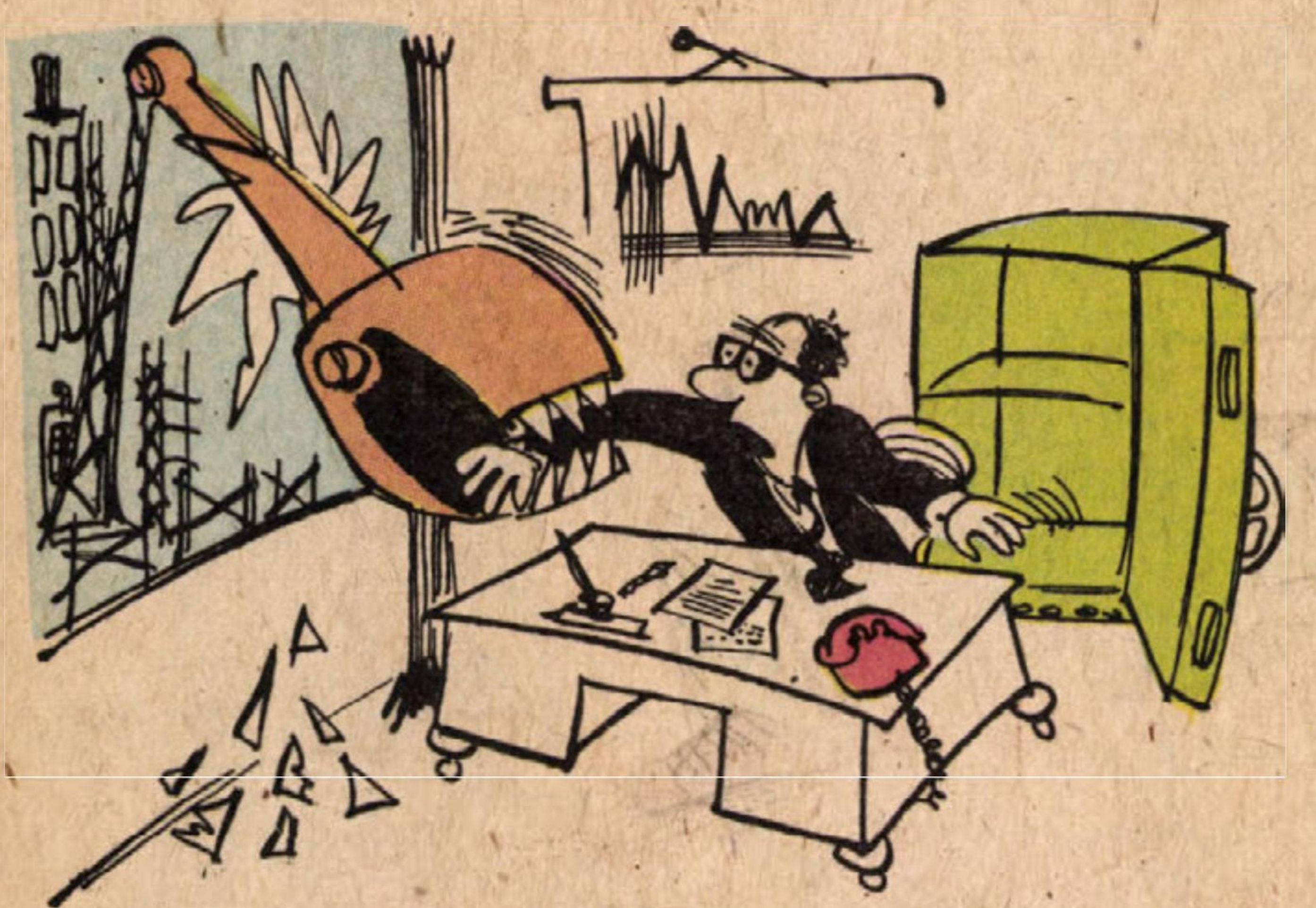
– Mégsem mehet valami jól a fiadéknak, ha már nem itt az óházában, hanem a Kanári-szigeteken nyaralnak!

BARÁT JÓZSEF:

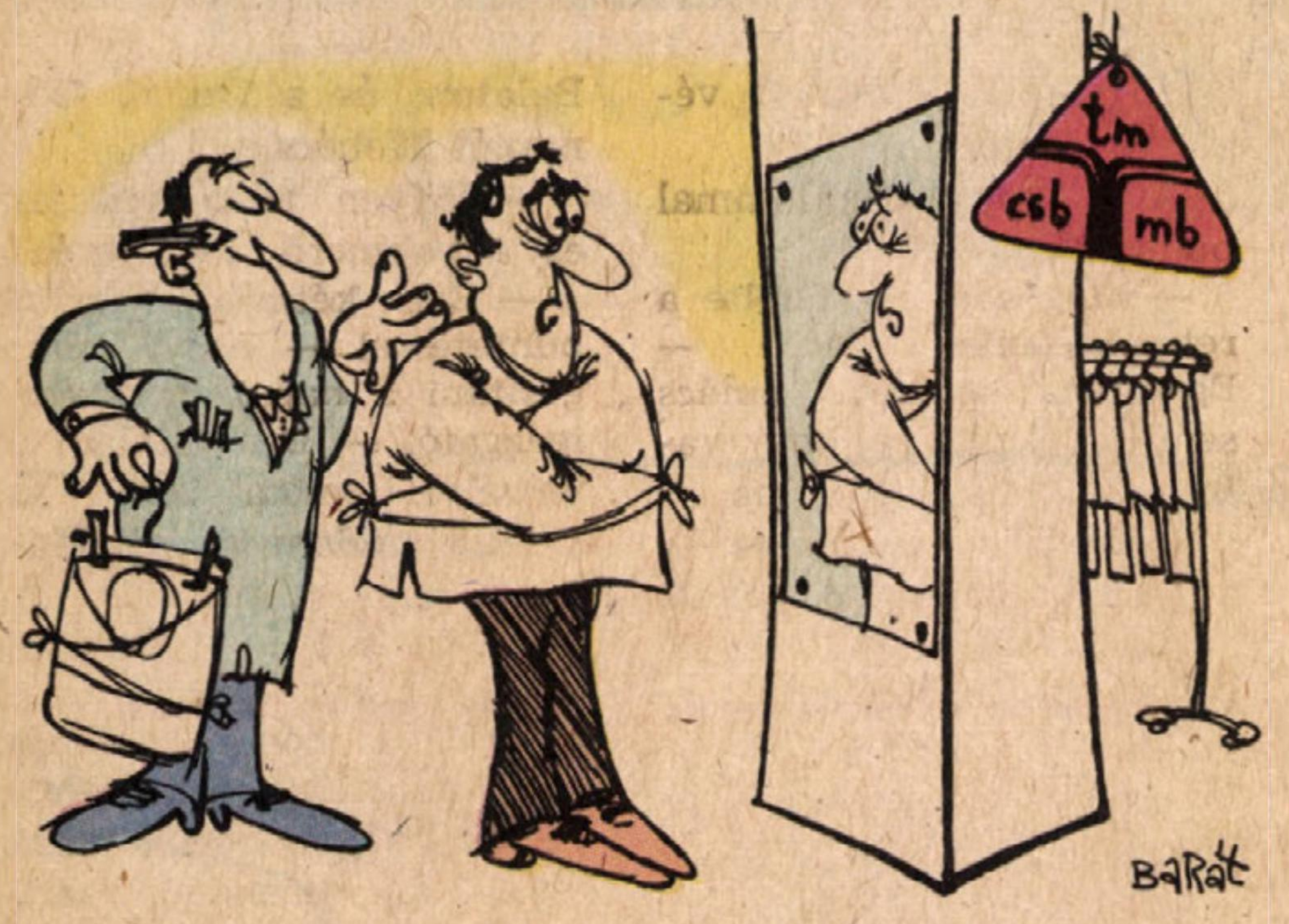
MÓDOSÍTOTT KÖZMONDÁSOK

Addig nyújtózkodj, amíg a takargatnivalód ér...

Szegény embert még az ágazati beruházás is húzza

Akinek nem inge, ne vegye komolyan a mérettáblázatot

SZILÁGYI GYÖRGY:

ASZTALUNKON A NAGYVILÁG

Nemzetközi falatokból
nálunk nagy a választék,
csupán azték virsli nincsen,
és ha van, az ál-azték...

Különleges ételeket
kínál minden étterem,
velük szemben éhes gyomrom,
bevallom, hogy védtelen...

Curry, ketchup, Worchester-szósz,
fűszerdió: szerecsen;
ez az amit a szakácsnő
ételünkbe belecsen...

Az irlandi ürügulyást
még senki sem átkozta,
áldják azt, ki a receptjét
a Csatornán áthozta...

Makaróni sajttal és a
sólet olyan eledel,
amit, hogyha egyszer ettél,
míg élsz, el nem feledel!

Olajban sült frikadellát
(burgonyával, Ellával)
vétek mással iszogatni,
mint Isolabellával!

Vietnami kacsaleves
és kínai ananász:
esküvőre olcsó ebéd,
(sokkal többe van a nász...)

Tatárbifsztek mellé nem árt
egy-két pohár dzsinfisz tán,
utána úgy érzed magad
akár Dzsin-Dzsin-Dzsingisz kán...

Bécsi szelet, szerb rizseshús,
erdélyi a flekkenem,
(nincs jobb, mikor az utóbbit
mustárral jól megkenem...)

Piláf: príma arab étel,
egy cseppet sem olajos,
nem fogyasztja Pesten más, csak
a Chrudinák Alajos...

Híve sok a fűszerezett
mexikói tokánynak,
az a férfi, ki nem híve,
nem mondható mokánynak...

Akad gourmand, aki szépen
hízik üzbég saslikon,
(meg is látszik szétfeszülő
köldökén: a haslikon...)

Angol bélszín, svéd gombával,
plusz saláta: francia!,
(ezzel tömi magát folyton
Brettstettnerék Francija...)

Camembert sajt, jugó ringli,
apró albán kagylóval;
közelükből nem húzhatsz el
hat ökörrel, vagy lóval...

Pomfritt, hot dog, hozzá brit grog,
a rum: jamaicai,
mogyoróban kiváló az
amerika-IKKA-i...

Itt jegyzem meg; akinek van
egy csipetnyi gogyója,
(no, meg pénze), annak mindig
van oliva bogyója...

Grúz tea és orosz vodka,
vörös ikra, (kaviár):
remek!, kár, hogy némelyiknél
változó a havi ár...

Nem egy magyar vet szemet a
tüzes örmény konyakra,
(ha vedeled nyakra-főre;
hat a főre s a nyakra...)

A pozsonyi kifli mellé
jó a holland kakaó,
Amsterdamból jön, bár rímnek
jobban jönne Macao...

Esti mese: a képernyőn
Mazsola mond épp „ui"-t,
ekkor kerül asztalunkra
a jéghideg grépfruit...

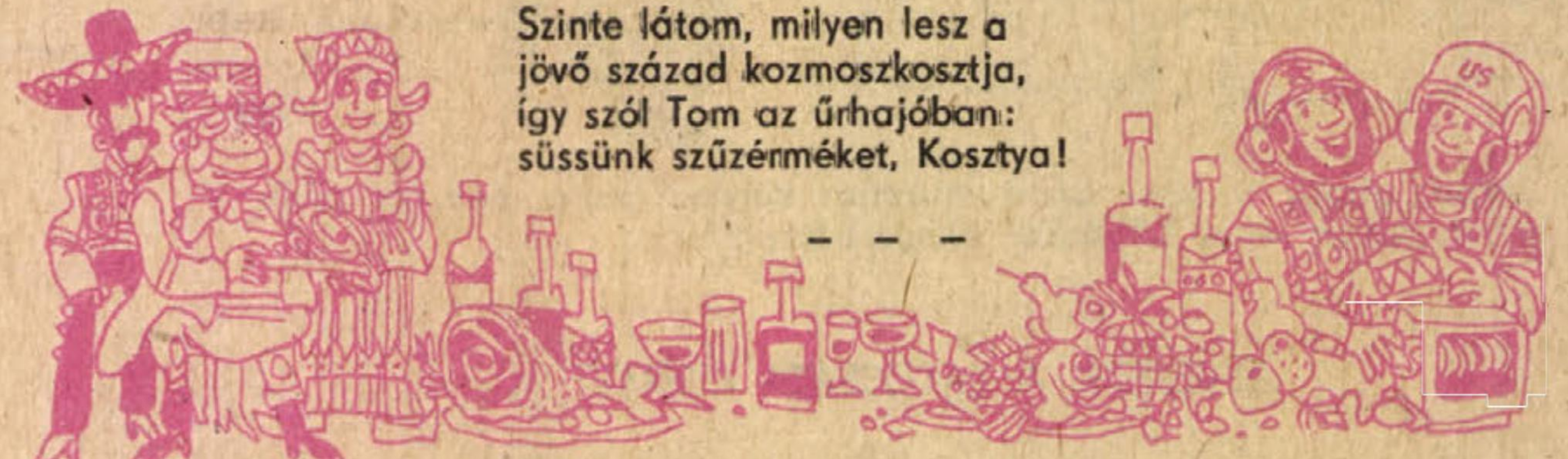
Mignon, zselé, desszert, nougat,
parfé, (persze, karamell),
kívánatos falat, mint a
blúzban rezgő ara-mell...

Kuba édes narancsait
kedveli sok babuci,
a jaffait szintén csípik,
(nem számít, hogy kibuci...)

ÉTEL E VÍZIÓ:

Szinte látom, milyen lesz a
jövő század kozmoszkosztja,
így szól Tom az űrhajóban:
süssünk szűzérméket, Kosztya!

— — —

KONFEKCIÓ

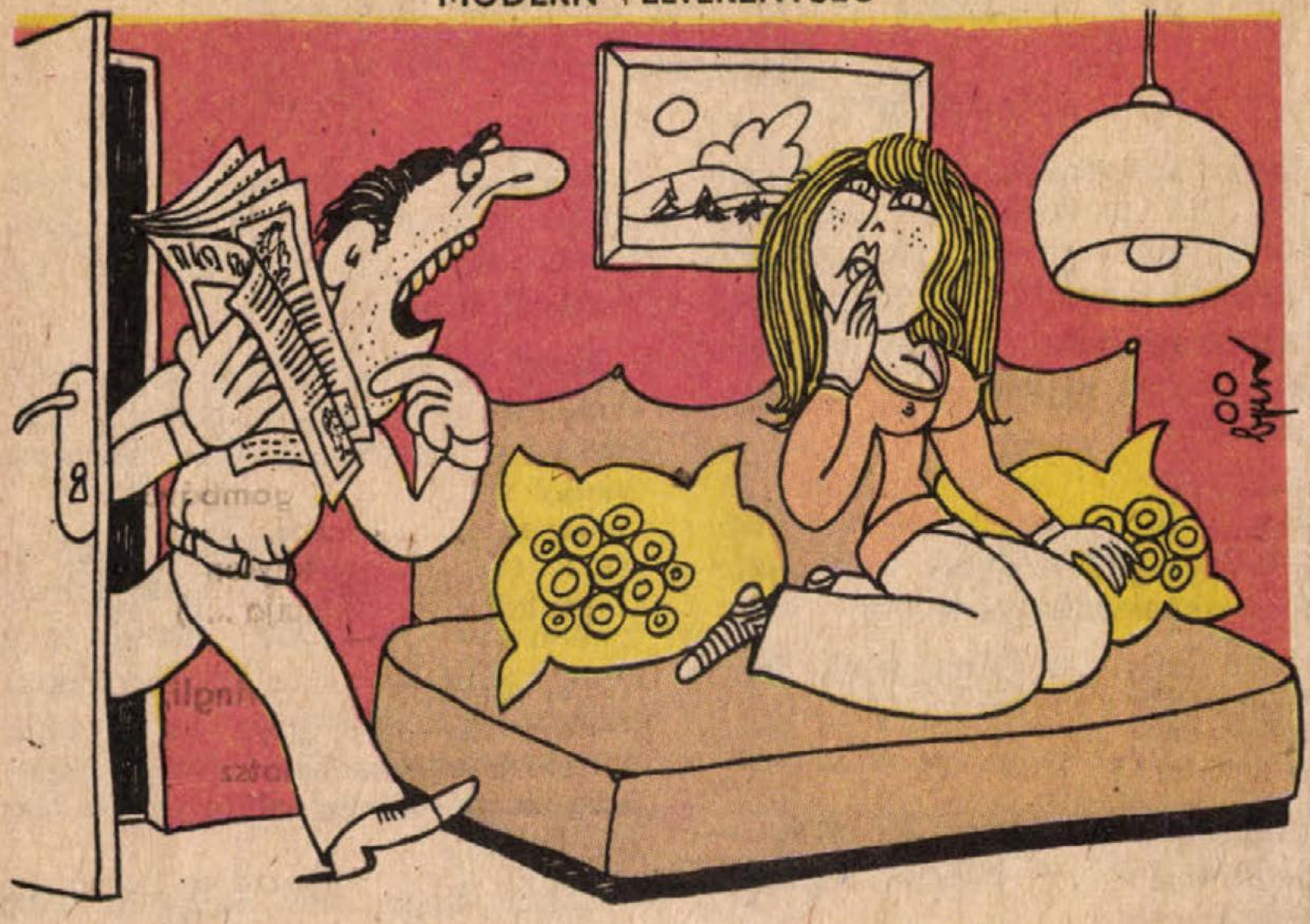

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az asszony:
— Alig egy hete vagyunk házasok, és már ilyen későn jössz haza?
A férfi:
— Sehogy sem jöhettem előbb, drágám. Az összes kocsmában el kellett mesélnem, milyen boldogok vagyunk!

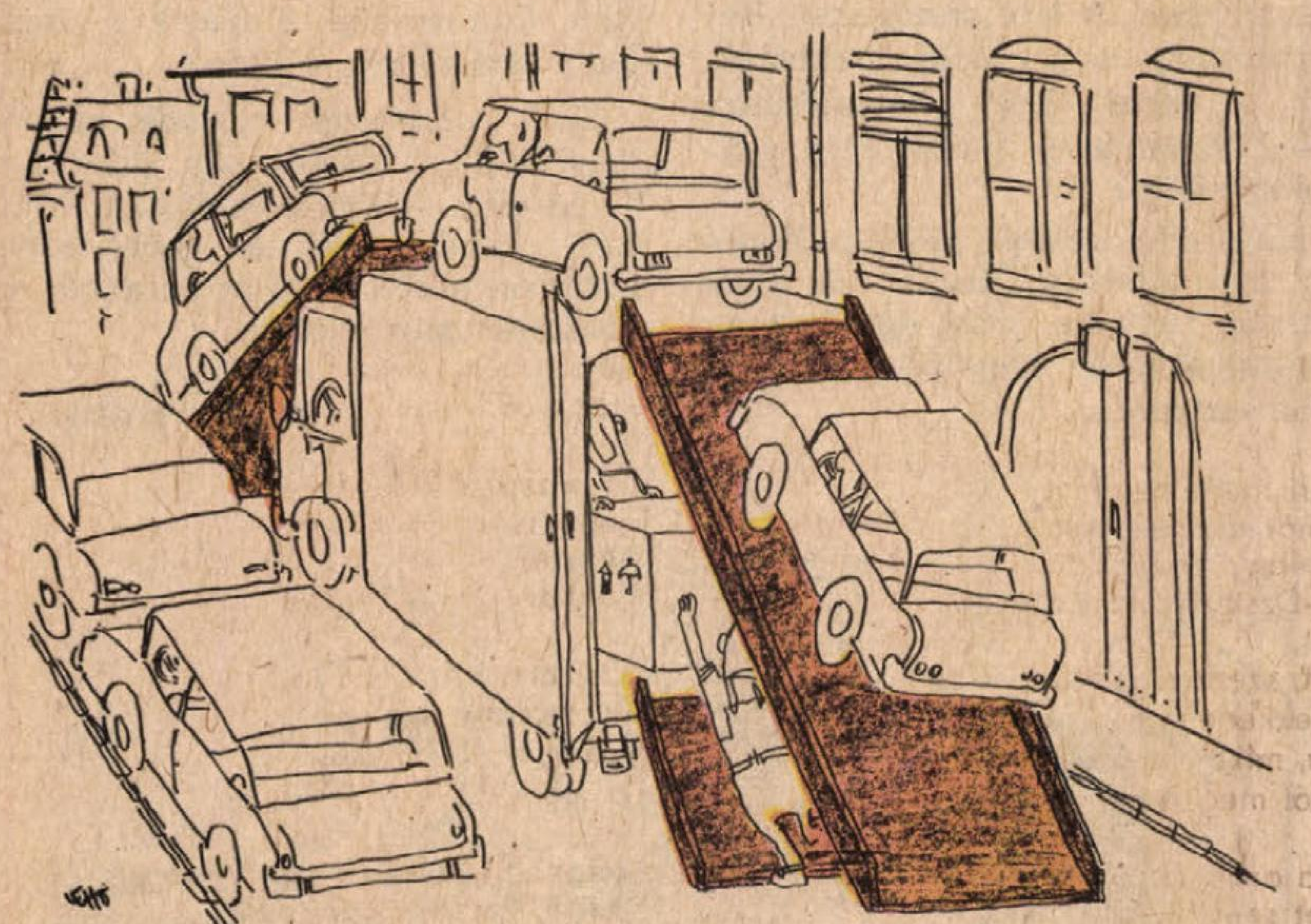
Nagy ittasan dülöngél, keresi, hova parkolt az autójával. Odamegy hozzá egy járókelő, attól is megkérdi, nem látta-e az autóját.
— Uram, ilyen részegen ne üljön a volán mögé. Menjen haza busszal, holnap tiszta fejjel hazaviszi az autóját.
— Az lehetetlen.
— Miért?
— Mert a busz nem fér be a garázsomba.

MODERN FÉLTÉKENYSÉG

– Biztos, hogy ez a félmeztelen nő itt a reklámfotón nem te vagy?!...

BELVÁROSI RAKODÁS

BOLIVIÁBAN

– Siess megnőni, hogy részt vehess a kétszázadik puccsban...

VÁLLALJÁK A VESZÉLYT!

A fenti cím nem véletlenül emlékeztet arra a nagyszerű tévésorozatra, amelyben megismerkedtünk Cousteau-kapitánnyal és bátor csapatával, s másokkal is, akik lemerültek a tenger fenekére, máskor a jéghegyeket mászták meg, miközben cápákkal viaskodtak, és szüntelenül kockára tették az életüket, olyan veszélyes körülmények között, hogy a tévénézőnek borsózott a háta, barátságos, meleg szobában is.

Szeretnék most bemutatni a kedves olvasónak néhány ismerős hőst, akik közöttünk élnek, s mi nem is gondolunk rá, hogy miként vállalják a veszélyt, napról napra!...

1

TAUB-kapitány, a galambfogó. Pesten, a nyolcadik kerületben találkoztam vele, harmadmagával dolgozott. Pókhálófinom, ám erős hálót terített az aszfaltra, majd kukoricával a hálóba csalta a galambokat. A közismerten vérengző állatokat ezután *puszta kézzel* összefogdosva, ketrecbe dugdosta — a ketrecek a kapitány autójának csomagtartóján sorakoztak. A lélegzetelállító vadászat szünetében alkalmam nyílt néhány szót váltani Taub kapitánnyal.

— Engedély nélkül fogom össze a galambokat — mosolygott kérdésemre a vakmerő galambász —, vállalva minden kockázatot, amely ezzel a munkával jár.

— Milyen veszélyeket rejt ez a galambászat? — kérdeztem.

— Nem veszélytelen — felelte a kérdezett. — Két hónappal ezelőtt egy nyolcvanéves nénike támadt rám a téren, miközben a galambokat fogtam. Azt kiabálta, hogy szól a rendőrnek. De én vállaltam a veszélyt...

— Fantasztikus! — kiáltottam fel őszinte csodálattal. — És ha csakugyan szól az a néni a rendőrnek?

— Akkor szabálysértést követtem el — mondta vérfagyasztó nyugalommal Taub kapitány. Ezért még figyelmeztetést is kaphatok, hogyha ismételten rajtakapnak, akár ezer forint bírságot is kiszabhatnak rám.

— És mégis csinálja? — néztem elhűlve a kemény galambászra.

— Csinálom — felelte egyszerűen. — Nézze, száz galambot vidáman befogok egypár óra alatt, ha csak negyven forintot adnak a piacon párjáért, az kétezer forint. Tíz napot galambászok, az húszezer. Bármilyen nagy a kockázat, végül is megéri.

— És hány alkalommal büntették meg?

— Még soha — felelte a rettenthetetlen Taub. — Egyetlen kerületi tanács sem emlékszik rá, hogy valaha is behajtott volna — akár ötszáz forintot is — egy orvgalambásztól. De a veszély mégiscsak fennforog, mi pedig vállaljuk!

2

És egy másik bátor férfi: *BAUT-kapitány, a környezetszennyező.* Ő egészen más területen dolgozik, mint Taub, a galambbefogó. Ő az Egyesült Macskaszőr vezérigazgatója. Évente hetven tonna kénköves macskaszőrrel szennyezi a Balatont és a Dunát, Gönyűtől Mohácsig.

— Milyen veszéllyel jár ez a vakmerő szennyezés?

— Évi kétmillió forint büntetéssel — siet felvilágosítani a napszítta vezérigazgató. — De vállalom a veszélyt, mióta csak az eszemet tudom itt, a vállalat élén.

— Megéri? — kérdem meghatottan.

— Mi az hogy! — feleli Baut kapitány. — Ötvenmilliót kellene beruháznom arra, hogy ne szennyezzem a környezetet. Jobban jövök ki, ha vállalom a kétmilliót.

— És az újságcikkek? A tévé? A támadások?

— Nem kell begyulladni — mondja nyugalmas mosollyal a rendíthetetlen környezetszennyező. — Aki fél az én helyemen, ne menjen vezérigazgatónak...

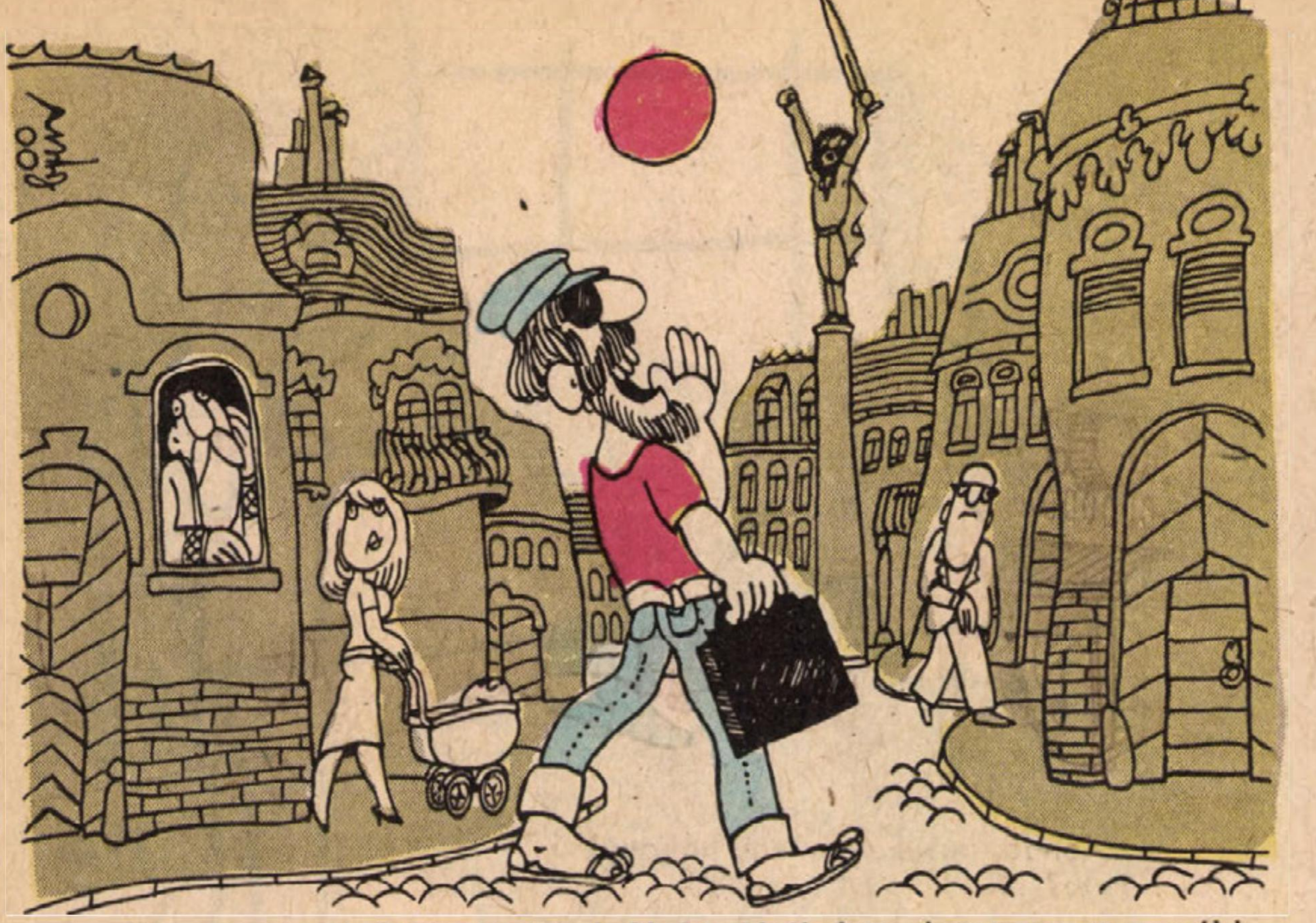
*

Legközelebb bemutatok önöknek egy kontárt, egy jegyüzért és két zugkereskedőt. Valamennyien vállalják a veszélyt, amely a munkájukkal jár.

Nekik is megéri.

Somogyi Pál

KISVÁROS

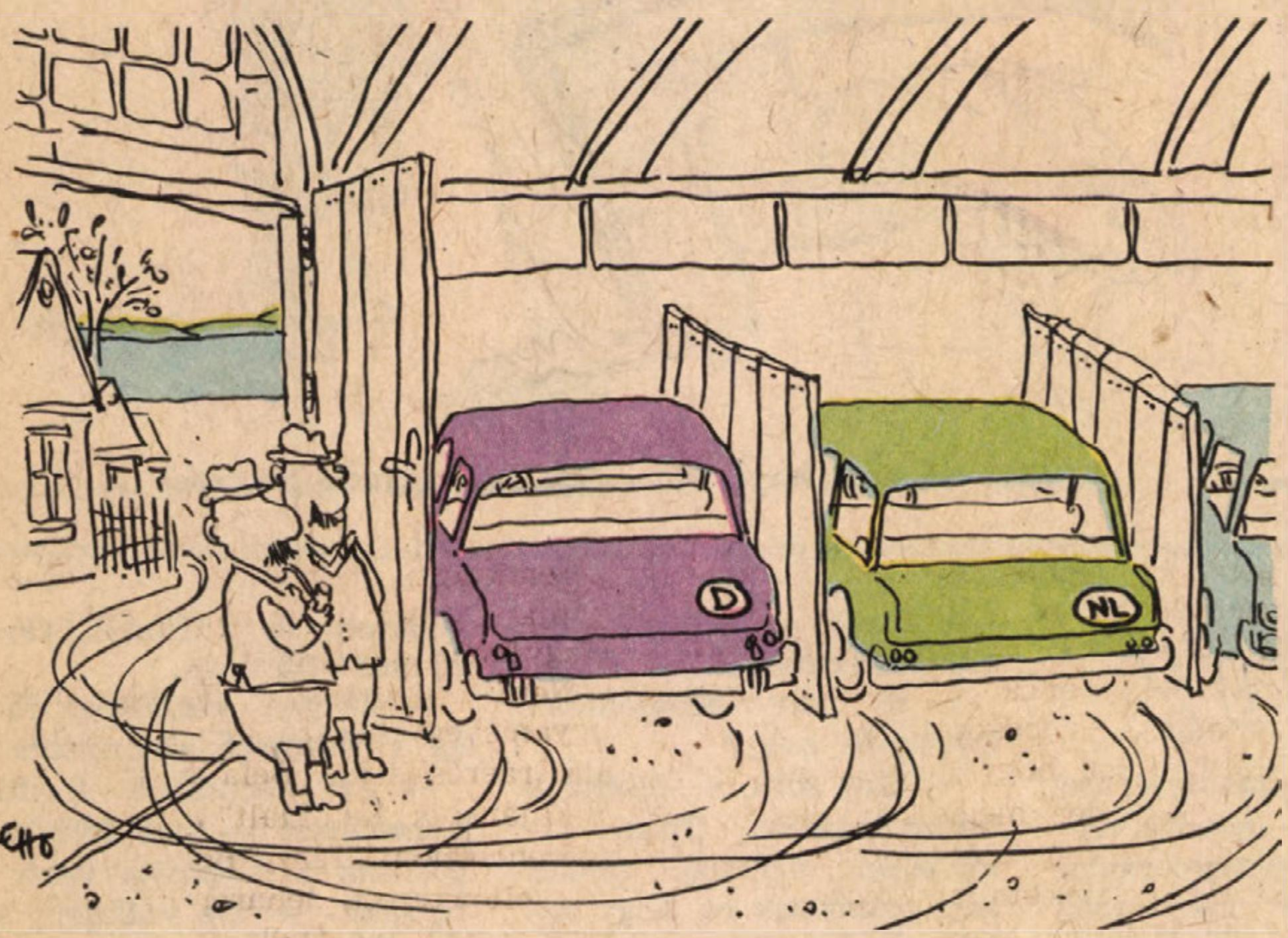
– Draaamaturg! Draaamaturg! Nyári játékokra dramaturgot tessék!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kovács lélekszakadva rohan a busz után. Az utolsó pillanatban még sikerül fölkapaszkodnia. A sofőr mosolyogva mondja:

— Uram, nem értem, miért szállt föl. Ilyen iramban gyalog hamarabb eléri a célját, mint én!

MODERN HÁZTÁJI ISTÁLLÓ

SZÓSZÖCSKÉK

Legcsökönyösebb mai divatszavunk: az „egyértelmű”. Immáron semmi nem érthető, világos, kétségtelen, magától értetődő, nyilvánvaló. Minden ilyesmi egyértelműen — és egyhangúan — „egyértelmű”.

Megvallom: egyértelműen kiütést kezdek kapni az egyértelműtől. Oly annyira, hogy néha már-már a micsodába kívánom.

Arra legalább ráfoghatjuk, hogy kétértelmű.

*

Megint a fénysorompó. Két — *egyelőre* két — baleset egyetlen nyáron.

Azt hiszem, ezek a fénysorompók nem éppen fénypontjai a hazai közlekedésnek. Javaslom hát, hogy legalábbis addig, míg közlekedési kultúránk nem éri el a gyengébben fejlett országokét, helyettesítsük őket valódi, hamisítatlan, a vonat által automatikusan le-föl bocsátható, piros-fehér vassorompókkal.

Megátalkodottabb ámokfutóknak ez sem akadály, persze, de még mindig nagyobb, mint egy fényjel, melyet a nyári fényözönben el is lehet nézni.

*

Riportot harangoz be a tévé egyik adásvezetője. A film, úgymond, egy „kevéssé ismert” tavunkról készült.

Ezzel már indul is a filmriport, melynek első mondatában ezt hallom: „A Sóstó ma már *országos hírű.*”

Már-már azt hinném, hogy a Sóstót csak hírből — igaz, országosból — ismerjük. Amíg meg nem pillantom a filmkockákon megörökített fürdőzők raját, akik voltaképpen, ha jól látom, mégiscsak a helyszínen szerezték be ismereteiket.

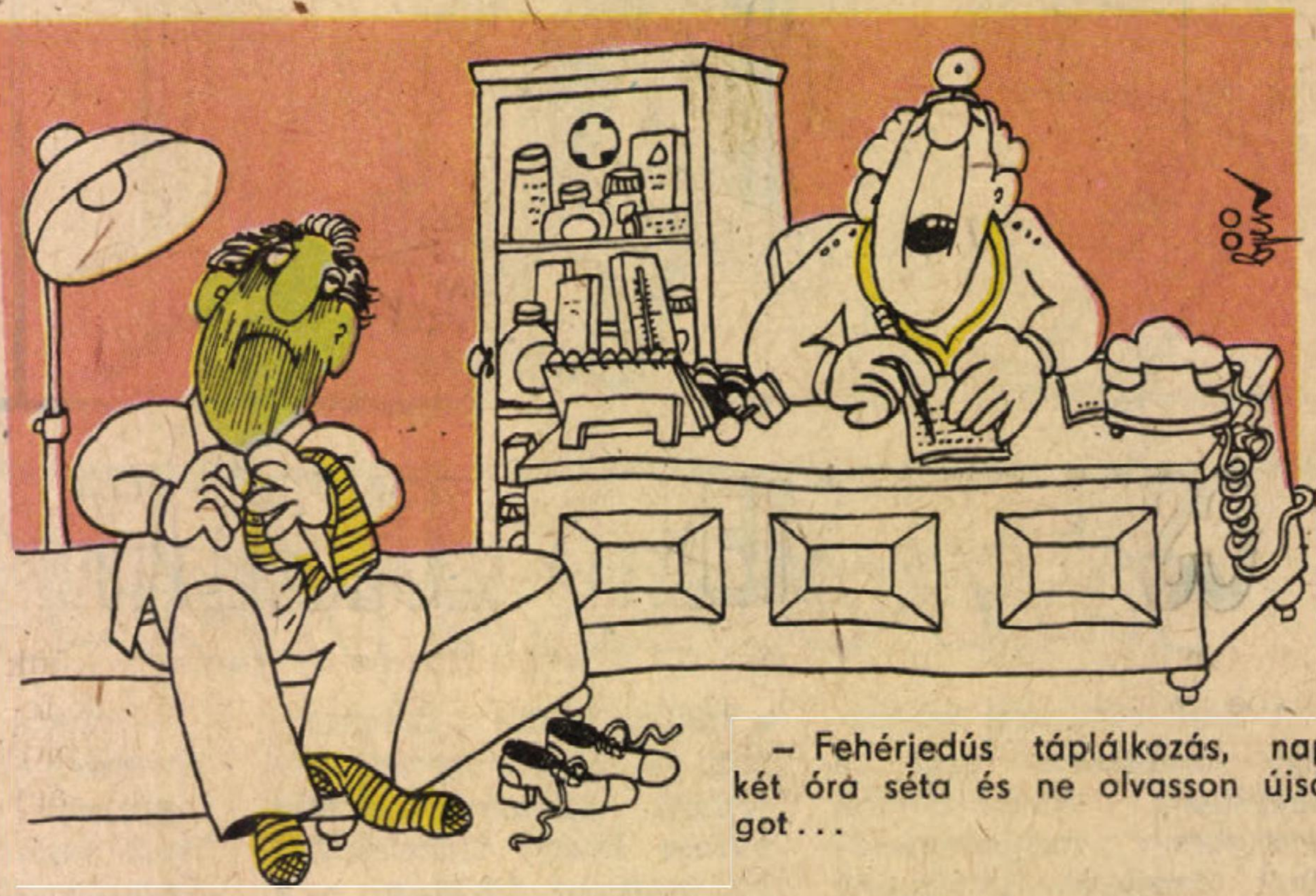
Lehet, hogy nem tudja a jobb kéz, mit csinál a két bal kéz?

*

A Rádió- és Televízióújság írja Ranódy László „Pacsirtá”-járól: „A *film* Cannes-ban elnyerte a *legjobb férfialakítás* díját.”

Ez — akárhogy vesszük is — még mindig kisebb baj, mint ha — teszem — Páger Antalt, a film férfi főszereplőjét a vetítőgépbe fűzik és másfél órán át pergetik a fesztivál zsürije előtt.

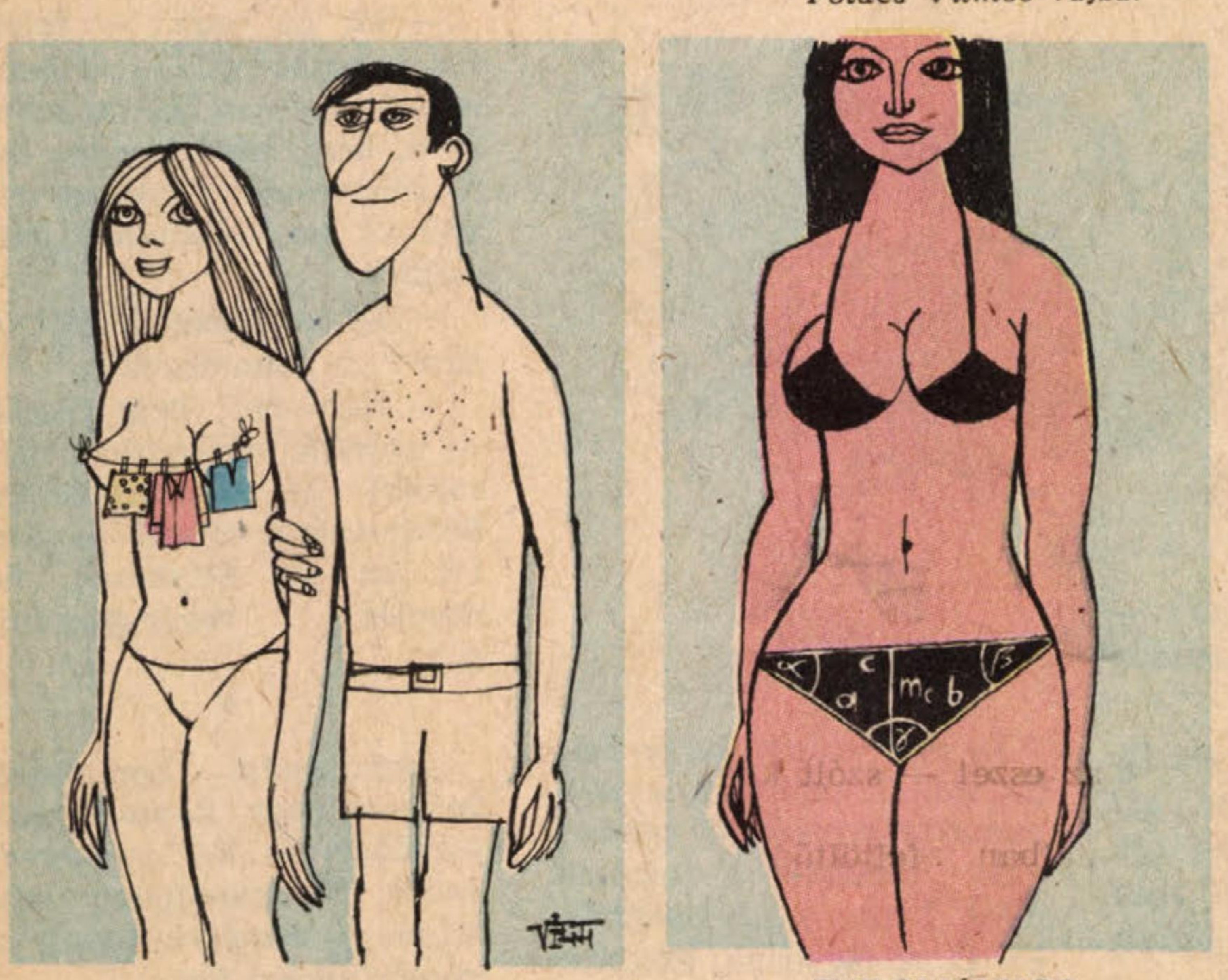
Timár György

– Fehérjedús táplálkozás, napi két óra séta és ne olvasson újságot...

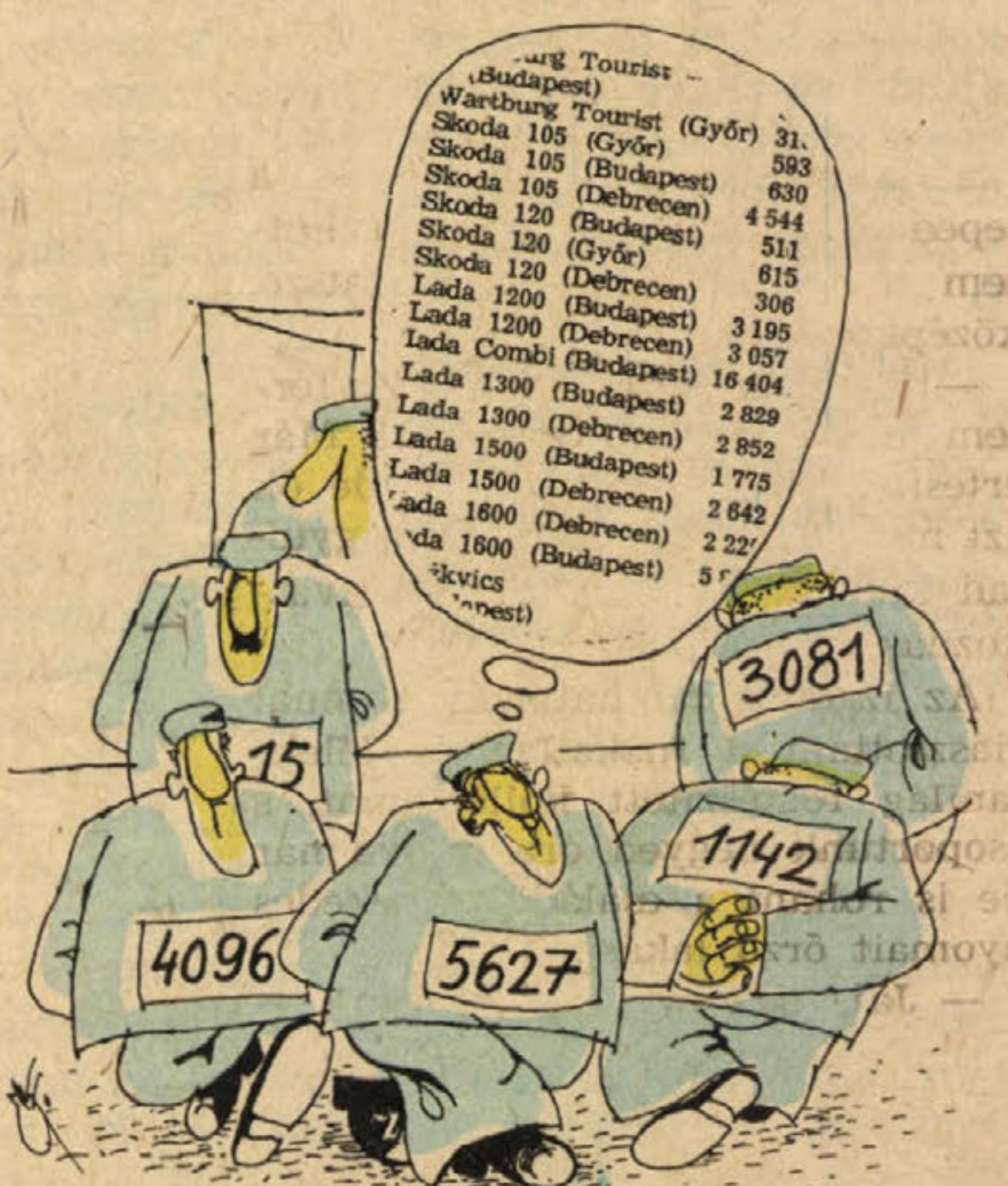
FÜRDŐRUHÁK

Földes Vilmos rajzai

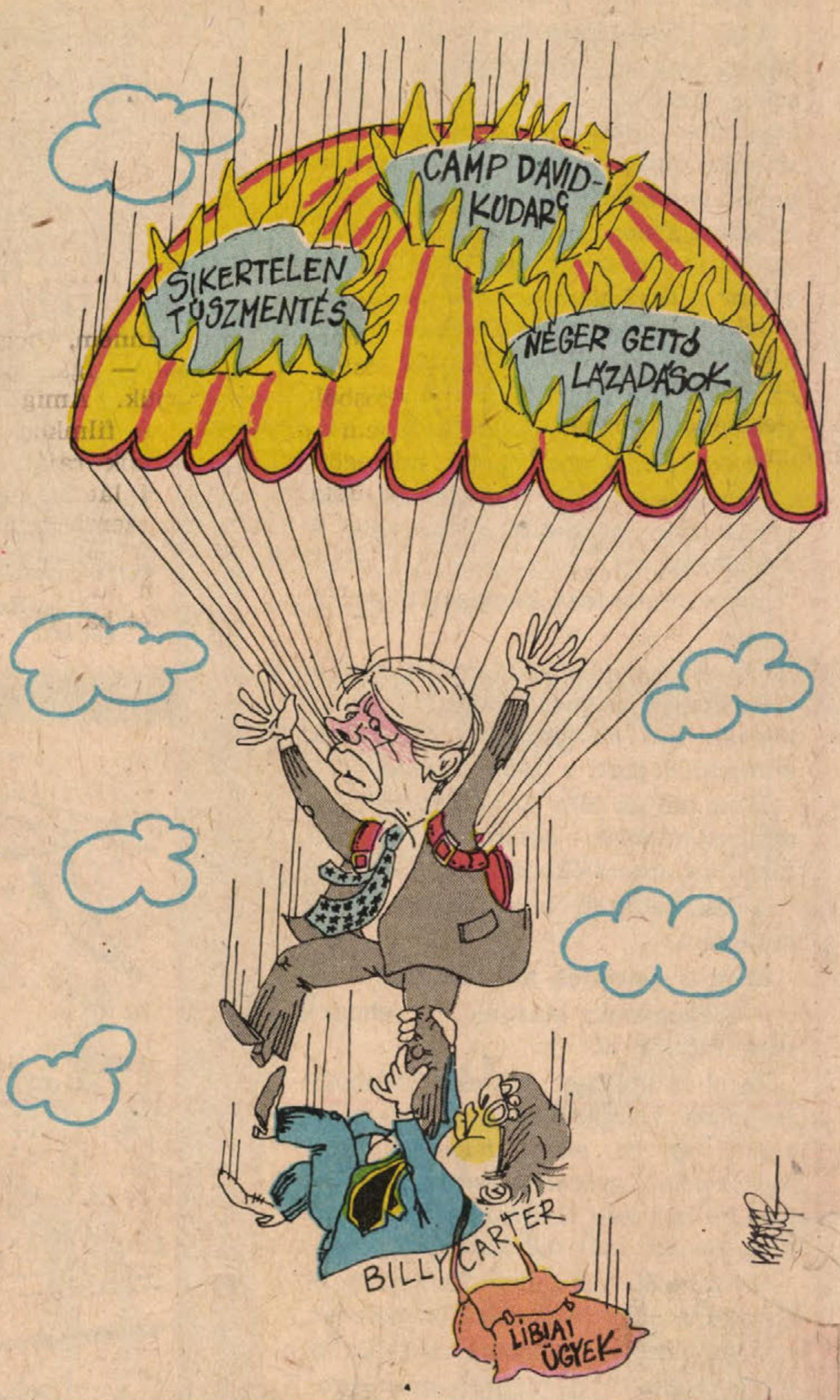

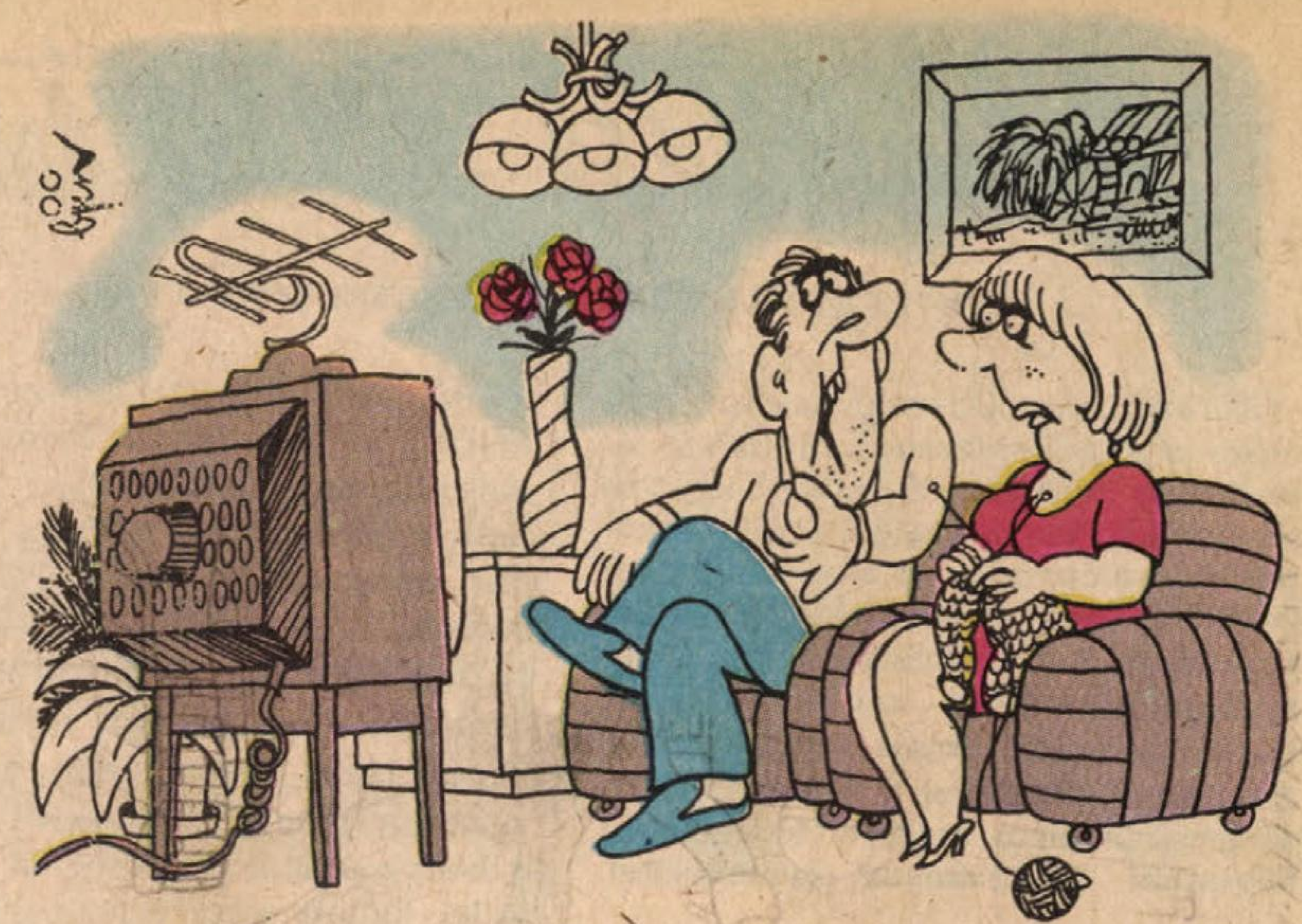
HÁZIASZONYOKNAK — TUDOMÁNYOS ISMERETTERJESZTŐ — KLASSZICISTA

SORSZÁMOK...

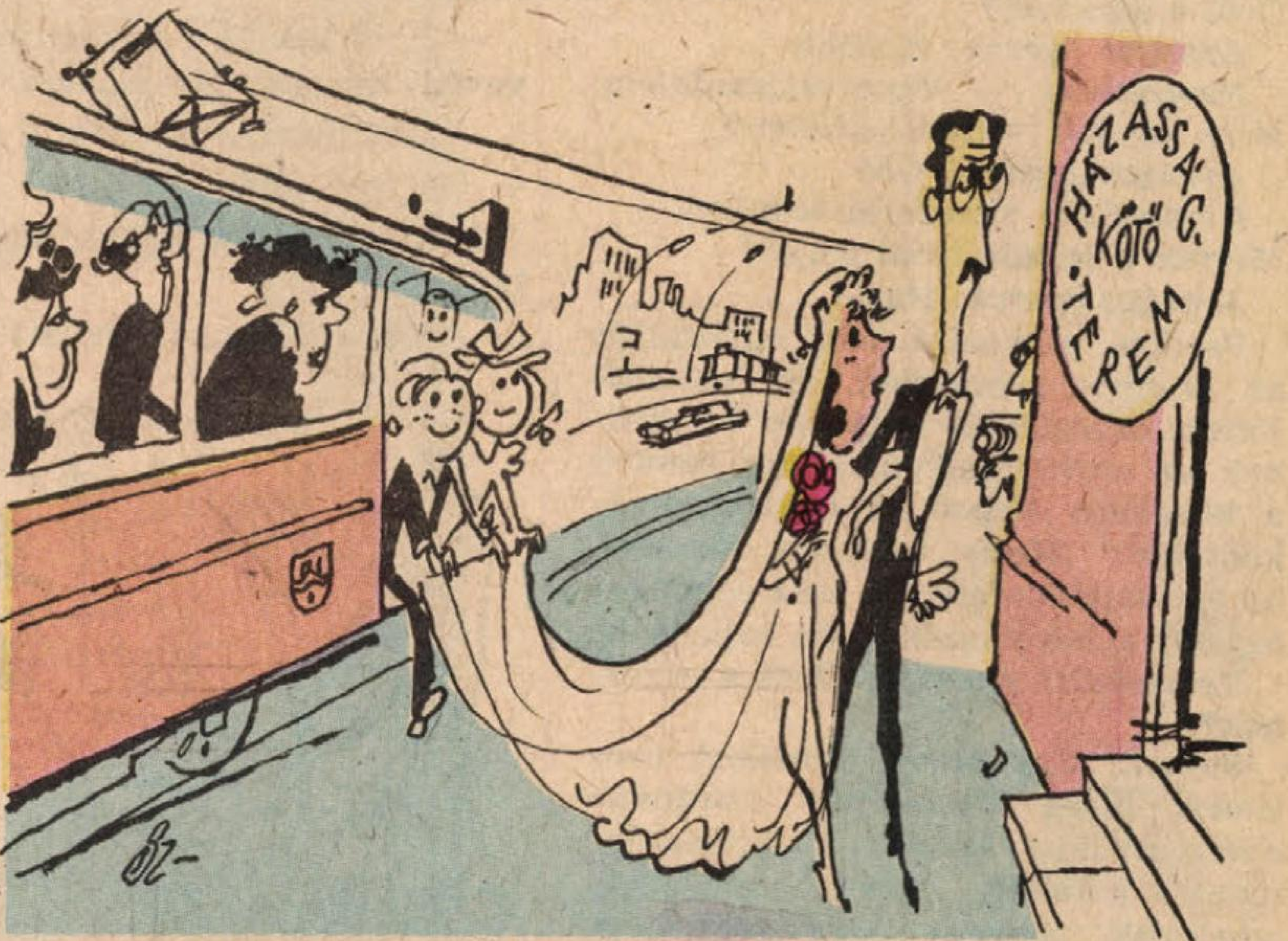
ÉN ÉS A KISÖCSÉM

– Mondd anyukám, nem hallottuk mi már ezt a kommentárt néhány hete?

TAKARÉKOSSÁG

CSALÁDI MENTŐSZOLGÁLAT

Mostanában olyan sokan másztak be családi problémáik elől az Ördöglyukba, meg a többi budai barlangba, hogy a Barlangi Mentőszolgálatnak ugyancsak volt dolga. Az ő vállukról akartam levenni bizonyos fokig a terhet, amikor képzeletben megalakítottam az Első Magyar Családi Mentőszolgálatot.

Bátorságot igénylő, életmentő feladataimkról azonban nem sokáig tudtam álmodozni, mert éjjel fél tizenkettőkor megszólalt a telefon lakásunkban. Én erre gyorsan kiugrottam a takaróm és a lepedőm közül, és máris rögzítettem a telefonkagylóból hallatszó, középkorú női hangot:

— Gyorsan jöjjenek, mert a férjem bemászott az ágy alá! Már értesítettem a tűzoltókat is, de ők azt mondták, hogy amíg nem gyullad ki a párom, addig nem avatkoznak a magánéletünkbe...

Az izgatott nő hallatán azonnal riasztottam a fizikailag és lélektanilag felkészített kollégáimat, s csoportunk negyed óra múlva már be is rohant a családi veszekedés nyomait őrző lakásba.

— Jaj, nekem! Jaj, nekem! — visította erre a feleség. — Szegény Béla talán már meg is fulladt az ágy alatt! Pedig csak egy ólomkristály vázát vágtam hozzá...

A kétségbeesett nő után nekünk se kellett több. Ezért felkaptuk fejünkre a bukósisakot és karbidlámpával bevilágítottunk az ágy alá. Ott kuporgott Béla.

— Mi van magával? — kérdeztem tőle hivatalos hangnemben, mert amint említettem, én voltam a Családi Mentőszolgálat országos parancsnoka.

— Semmi, csak elbújtam — mondta elgyötörten. — A feleségem úgy elhízott, hogy ide már szerencsére nem tud követni!

Csoportunk próbaidő alatt álló, zöldfülű újonca e szavakra meghatódott, és beadott Bélának egy sós kekszet, hogy ne vesszen éhen.

— Na, de, mégis, mi kényszerítette az ágy alá?! — próbáltam Bélával lélektanilag beszélni.

— Elment az esze! — szólt közbe a feleség.

— A hivatalban feltöltődtem idegfeszültséggel — felelte Béla. — De ez nem elég! Hazajöttem, ki akartam önteni itthon a szívemet, és tessék, az asszony rám támadt, lehordott, elkezdte dobálni a lakberendezést, mert neki is rossz napja volt a munkahelyén... Hagyjanak meghalni!

Nem hagytuk. Beengedtünk ugyanis egy hosszú kötelet az ágy alá, ráerősítettük Béla nyakára és bokájára, s kétoldalt kihúztuk a szerencsétlent. Igaz, Béla egy kicsit ellenkezett, leharapta csoportunk egyik tagjának az ujját, de a belénk fúródó parkettszálkáktól eltekintve, más baleset nem fordult elő.

A felelőtlen kaland után átadtuk Bélát a boldog feleségnek. Ő először szorosan magához ölelte, majd, amikor összeszedtük felszerelésünket, és eltávoztunk, lassan, anyáskodó mozdulatokkal fojtogatni kezdte.

Én jóleső érzéssel indultam haza, hogy sikerült megmenteni egy ember életét. Lelki szemeimmel már láttam magamat sötét öltönyömben, amint ünnepélyes keretek között átveszem a Férjmentő Emlékérmet.

Otthon, a lakásunk előtt, a folyosóra rakott sötét öltönyöm és egyéb ingóságaim fogadtak. Egy cetli állt rajtuk:

„Nem bírom elviselni tovább, hogy örökké kiugrálsz éjjel az ágyból! Ne is kopogj, ne is csöngess, menj a pokolba!"

Most itt ülök a solymári Ördöglyuk barlangban. A bal lábam fázik, mert már leettem róla a cipőt...

Tormai László

OLIMPIAI TRIBÜN

PETERDI PÁL ÚJABB JEGYZETEI MOSZKVÁBÓL

Korunk olimpiájának sajátos terméke a sajtókonferencia. Minden létesítmény területén fellelhető egy interjúszoba, ahová rögtön a célbaérkezés után elővezetik az első három helyezettet. Mit interjúszoba? ENSZ-amfiteátrum, tolmácsfülkékkel, öt nyelven fülbesúgó miskulanciákkal, tranzisztoréránk összes vívmányaival, amelyek segítségével a nemzetközi riportertársadalom meghitt beszélgetést folytathat az aranyos gyerekekkel.

Sőt, az ezüstösökkel is. A meghitt beszélgetés kivétel nélkül így megy végbe:

Nemzetközi riportertársadalom: Örül a sikernek?

Aranyos gyerek: Höhöhö...

Nemzetközi riportertársadalom: Mire gondolt verseny közben?

Aranyos gyerek: Ööö...

Nemzetközi riportertársadalom: Melyek a legközelebbi céljai?

Aranyos gyerek: Háááát...

Pardon, pillanatig sem hibáztatom az aranyos gyerekeket. Ők csatából jöttek, ördögök és angyalok verekednek az arcvonásaikon, lüktet bennük a küzdelem fizikai és lelki megrázkódtatása. Mégis szívesen venném, ha egy sajtókonferencia csak egyetlenegyszer a következőképpen zajlana le.

Nemzetközi riporter: Örül a sikernek?

Bajnok: Úgy látom, uraságod nem ismeri Mark Thoneberry ultrapszichoszomatikus téziseit a boldogságtudat korelatív protuberanciáiról, amelynek lényege ad abszurdum szimplifikálva az, hogy a boldogság és a boldogtalanság matematikai summája determinálja az individuum életérzését a kollektív tudat síkján. Minthogy pedig az én győzelmem a döntőben hét ellenfelem boldogtalanságát vonta maga után, a sikernek természetesen nem örülök.

Nemzetközi riporter (zavarában lenyeli az ádámcsutkáját és a következő kérdést, amelyre pedig felkészült): Melyek legközelebbi céljai?

Bajnok: Hogy lecsavarjam a maga fülét, ha még egy ilyen hülyét kérdez, maga ütődött újságíró.

*

Erről jut eszembe, hogy Pest azért Moszkvában is Pest. Azon a szombati napon félelmetes dolgokat közvetíthethettem az uszodából. Vermes Albán második lett 200 mellen, Verrasztó Zoli is második 200 háton, a kis Wladár pedig... na tessék... olimpiai bajnok. A maximális eufória állapotában, kóválygó fejjel távoztam az uszodából, két kolléga társaságában. Egyszercsak beront egy harmadik, valamelyik más színhelyről érkezett. Albán második helyéről is csak fél füllel hallott még, egyenesen nekünk rohant.

— Igaz, hogy van egy ezüstünk?

— Nem igaz — mondja az egyik társam.

— Nem igaz? — hökken meg a jövevény és csupa csalódás a hangja.

— Nem igaz — mondja a kollégám.

— Két ezüstünk van.

A jövevény kigyullad, akár a fáklya.

— Két ezüstünk?! Óriási!!!

— Ja, igaz — mondja blazírtan a kollégám, — és van még egy aranyunk is.

* *

Nem tudom, látott-e valaki rendőrt elpirulni. Én láttam. Moszkvai rendőrt. Van egy fényképes flepnink, állandóan a nyakunkban hordjuk, útlevél, metróbérlet és stadion-belépő egy személyben.

A bejáratnál a rendőr mindig gondosan azonosítja a fotót az ábrázatunkkal, ami helyén való, mert rossz néven venném, ha teszem azt, az uszodába más fej lépne be az én fotómmal. Szóval jön egy csuda svéd lány az olimpiai falu kapujához, nyakighúzott cipzárral. A rendőr kérdően néz rá, mire a kis skandináv derékig lerántja a cipzárat és messze széthúzza a melegítőt.

A rendőr feje a következő pillanatban olyan lett, mint a cékla, ugyanis a melegítő alatt — boldog Skandinávia — nem volt semmi.

Illetve egy valami mégis volt: a flepni.

* *

És ha bárki is megkérdezne: tudja hol csókoljon meg? — most már kapásból felelnék: az olimpiai szorító közepén.

Nagy mészárlás a harmadik menetben: a lengyel Kosedowski és a jugoszláv Marovics metéli egymás fejét közvetlen közelről, másodpercenként tízezres fordulatszámmal. A lengyel arcán is csorog a vér, a jugoszlávén is csorog a vér, mintha a Wiener Walzer és a Tokaj expressz közé dugták volna a fejüket. Megszólal az utolsó duda és abban a pillanatban ölelés, puszi, most már Kosedowski arcán csorog Marovics vére és Marovicsén Kosedowskié. A jugoszláv még a lengyel edzőjét is megcsókolja, mire 4:1-es pontozással győz. Kosedowski csak egy módon nyerhette volna meg a mérkőzést.

Ha a pontozókat is megcsókolja.

* *

És közvetlen közelről láttam azt is, hogyan fest az unalomig emlegetett olimpiai bojkott a gyakorlatban.

Mint tudjuk Mrs. Thatcher, őfelsége miniszterelnöke, határozott intéssel fordult a sportolókhoz:

— Márpedig ti nem utaztok el az olimpiára!

Mire a sportolók mit feleltek?

— Dehogynem utazunk el, dehogynem utazunk el.

És el is utaztak. Azt még valahogy lenyelték Margarettől, hogy az angol zászló és az angol himnusz tabu Moszkvában, győzelem esetén az olimpiai fohászt kell eljátszani és az olimpiai lobogót kell felhúzni.

Szóval ott áll Daley Thompson a dobogó tetején, feketebőrű izomember, a papa nigériai, a mama skót, Daley tehát Nagy-Britanniának nyer aranyat tízpróbában. Ül vagy ötezer angol is a tribünön, Mrs. Thatchertől kaptak útlevelet, mint a tory kormány és a bojkott feltétlen hívei.

Felhúzzák az ötkarikás zászlót, kezdik játszani az olimpiai himnuszt, amiből azonban egy hangot sem hallani, mert a tory kormány feltétlen hívei ötezer kis brit zászlót kezdenek lobogtatni és — Daley Thompsonnal együtt — torkukszakadtából éneklik, hogy: God save the Queen.

Az angol himnuszt, hogy Isten óvja a királynőt.

Azt egyikük sem énekelte, hogy: God save Margaret Thatcher.

Meg tudtam érteni...

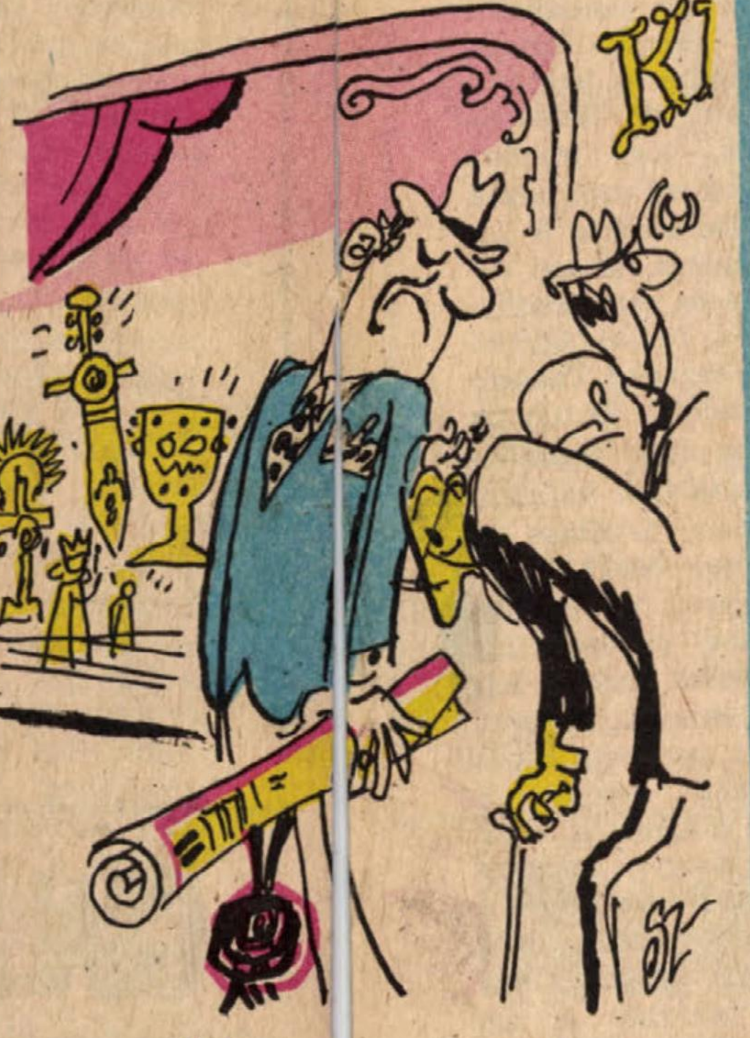
KÖZÖSSÉGI ÉLET

– Ha te is beszállsz, fejenként csak öt forintot kell összeadnunk egy kilóért!

– Minőségi cserét ajánlok, fizetek két liter rumot, ha elcseréli a házát az én lakásomra.

– Vettem egy aranybullát!

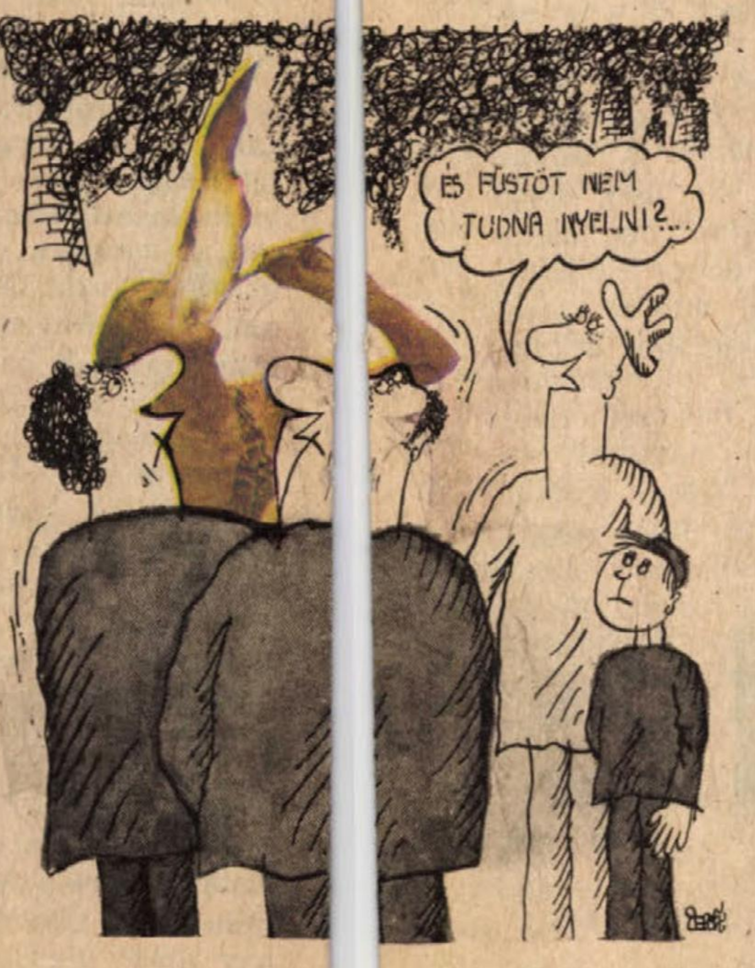

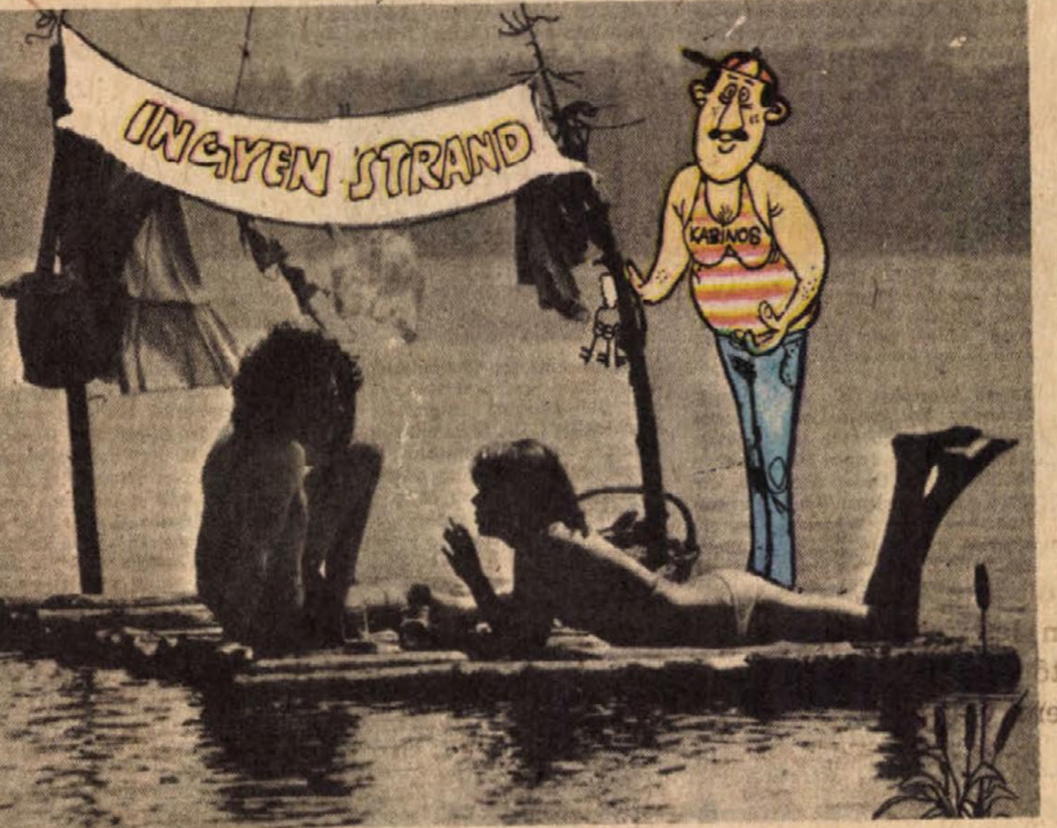
– Mielőtt a rovarirtóhoz nyúlna, hallgassa meg életem tragédiáját...

– Figyeled? Még a rendőrségi autó sem tudja megelőzni a Trabantunkat!

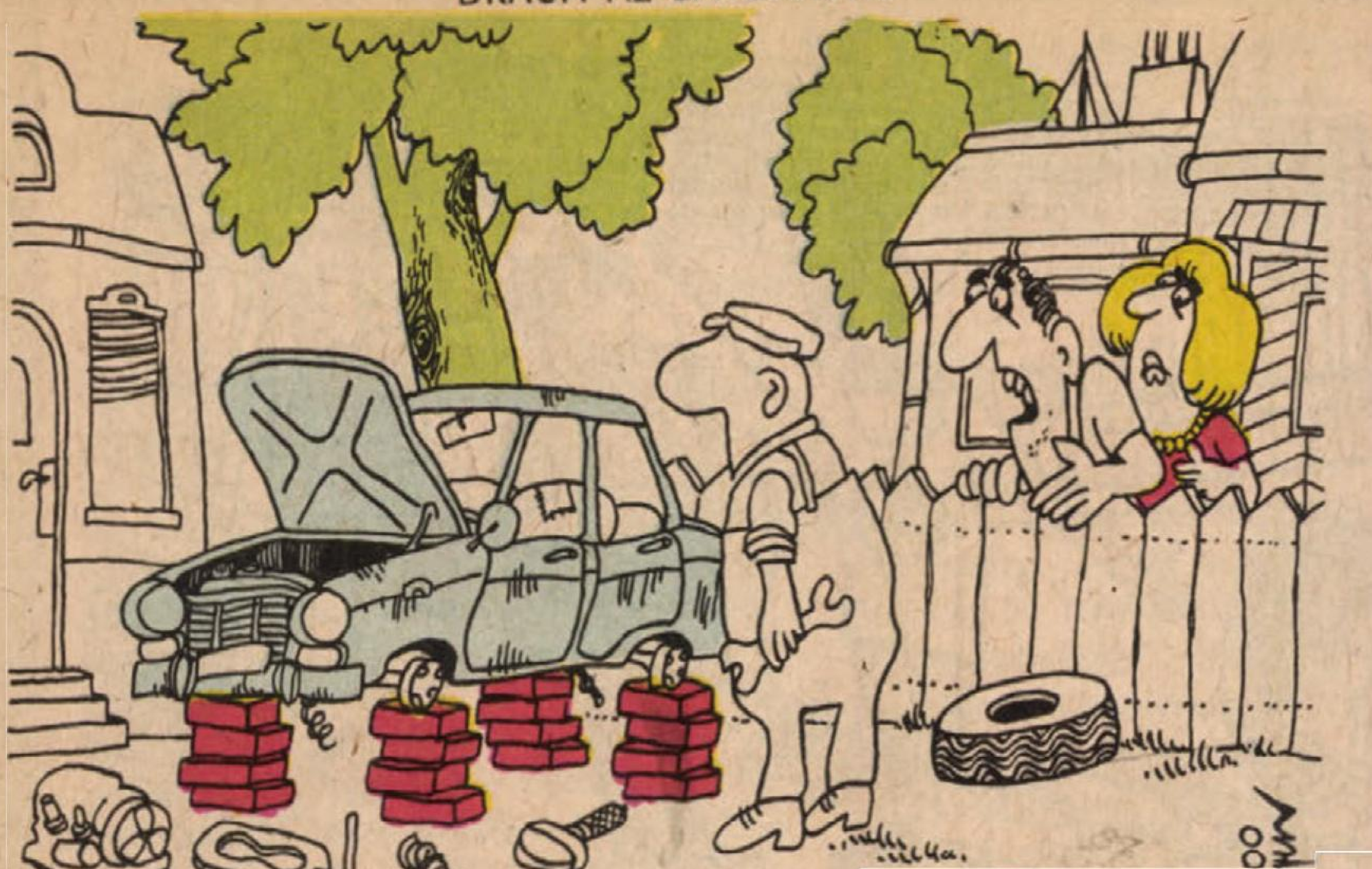
KÖRNYEZETVÉDELEM

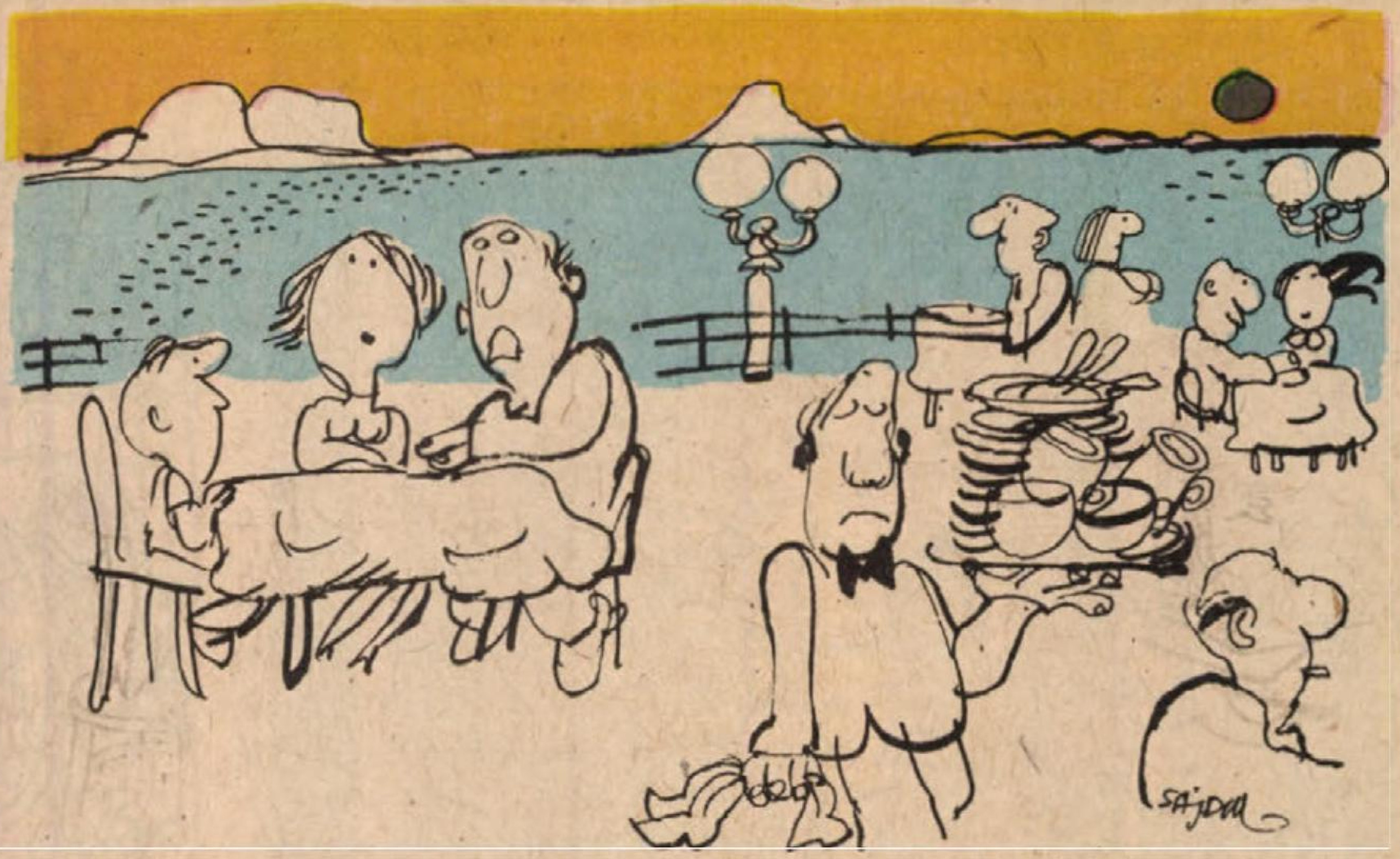
– Rémes, a fürdőigazgatóság itt is felemelte a helyárakat!

DRÁGA AZ ÉPÍTŐANYAG

– Miből telik ennek ennyi téglára?

BALATON

– Úgy látszik, nem tud róla, hogy kevesebb külföldi jött, mert ugyanolyan goromba hozzánk, mint tavaly!

GOMBHOZ A KABÁT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két szomszédasszony beszélget:

— Mondja, miért készíti ezeket a húsgombócokat különböző nagyságúakra?

— A férjem arra kért, hogy kissé változatosabban főzzek!

LÁZADÁS

Gyapjú Gyuri, a nagy magyar gondolkodó, az utóbbi időben kissé megváltozott. Már nem sokat gondolkozik és ha mégis, nem jut eszébe semmi. Már a hetvenharmadik cigarettáját sem szívja le bokáig, ahogy szokta, legfeljebb csak térdig, és ha mond is egy-egy szót hetenkint, nem lehet megérteni. Valami baj van vele, nem tudom egészen pontosan micsoda, a nyomozás folyik.

Barátságunk is laza lett, mint a fürj. Legutóbb mégis találkoztunk és mintha visszatért volna benne valami a régi szép időkből:

— Sok bajom van — kezdte és szórakozottan rágyújtott a hatvanharmadik cigarettájára, sajnos gyufával, aztán eldobta a cigit és szívta a gyufaszálat. Szólhattam volna neki, de nem akartam zavarni, hadd szívja a gyufát, úgyis annyit hallani arról, hogy a dohányzás káros és pont az egészségre nézve. Miután gondosan összerágta a gyufaszálat, folytatta:

— Itt van a Gyula. Ismered. Unokaöcsém, de ő a kedvencem a családban. Huszonkét éves, öt perc múlva kész orvos lesz, egészséges, erős, jóképű és amikor legutóbb találkoztunk, megrémültem tőle, olyan hervadt, kuszált volt. Mi a fene van veled? — érdeklődtem aggódva.

— Tulajdonképpen semmi bajom nem lenne, de itt van az Erzsi.

— Hol?

— Hát éppen ez az. Tulajdonképpen sehol. Beleőrülök. Megismerkedtünk, mert igazán gyönyörű, ezt nem lehet tőle elvenni, meg tud kedves is lenni és — mit szépítsem? — beleszerettem. Eleinte úgy látszott, ő is kedvel, mentünk ide, oda, sőt néha amoda is, kedves volt, röhögős, figyelmes, aztán hirtelen, és váratlanul, minden elképzelhető ok nélkül megváltozott. Randevúkra nem jött el, holott ő állapította meg a napot és az órát, nem is telefonált, amikor én hívtam, azt mondta, próbált hívni, de nem voltam otthon, már nem emlékszik, miért nem jöhetett el a randevúra, biztosan valami nagyon fontos ok lehetett, ha ennyire nem jött el. Jelentették ellenségeim, hogy más fiúval látták összeterődzve a Margitszigeten. Ja, igen, jó, hogy szólsz, hazudós is. De nem ez a lényeg. Nem is ambicionálja, hogy elhiggyem. Moziban voltam, mondta múltkor, de nem emlékezett arra, mit látott, ki játszotta a főszerepet, és arra sem, hogy melyik mozi volt az illető. Keresztkérdéseimre unottan legyintett: biztosan valami film lehetett, ha egyszer moziban voltam.

Két héttel ezelőtt, egy szerdai napon megemlítette, oda sem figyelve, hogy megcsalt. Amikor érdeklődtem, hogy kivel, megmondta. Barátom volt az illető, egy zenész. Megkívántam hirtelen, mondta nevetve. Nem kaptam levegőt. A csalásban éppen az a pláne, hogy az ember nem beszél róla, ezért is nevezik csalásnak, de ha megmondja, akkor mit nyomozzak? Ebből is láttam, hogy nem becsül. Egy tisztességes lány úgy csaljon, hogy a szeretője ne tudja meg soha. Amikor kioktattam, megint csak legyintett: A tisztesség: az alkalom hiánya — mondta nekem a redőnyös Tibor, aki okosabb, mint bárki más. Nekem rögeszmém, hogy ha valami rossz, azt el kell rontani és nem megjavítani.

Leszidtam, elég durván és kijelentettem, látni sem akarom többé. Nevetett. Oda sem figyelt. Hát az ilyesmi bosszantja az embert. Megbízhatatlan, olyan fokon, ami már nincs is. Én csakis megbízható emberekkel érintkezem. A haragom tartott néhány napig, aztán olyan honvágyam támadt utána, hogy majd belepusztultam. Én hívtam fel telefonon és bocsánatot kértem tőle, mert durva voltam. Álmos vagyok, mondta és letette a kagylót. Szenvedtem, de felláztam. Elhatároztam, hogy minden áron szakítani fogok, rá sem nézek soha soha többé. De amikor ő keresett telefonon, kezem, lábam remegett a telefonba és csak dadogtam, hogy sürgősen, fontos ügyben látni akarom. Mit tegyek? Tanácstalan vagyok — fejezte be Gyula és én azt mondtam, majd átgondolom a dolgot és kitalálok valamit. Átgondoltam és nem találtam ki semmit. Mit mondjak neki?

Ezt. — Jól figyelj, mert amit most mondok, valódi történet, úgy emlékszem rá, mintha tegnap lett volna, holott tegnapelőtt történt. A szabóműhelyben egy ideig békés egymásmellettélésben feküdt a szabó fiókjában a mágnes és a tű. A tű sokáig tűrte, hogy a mágnes felé fordult, ő rohant hozzá, mint a tébolyodott és hozzátapadt, mint egy szerelmes lány. Ez ment egy ideig, aztán a tű felázadt és ezt mondta: Nevetséges. A szabó életében én vagyok a minden. Én, a tű. Velem varr, nélkülem nincs szabó és nincs műhely. A mágnesnek semmi köze a szabósághoz. És mégis én vagyok a rabszolga, aki rohan. Ennek vége. Elhatároztam, hogy a mágneskisasszony hiába fordítja felém csápjait, én erős maradok és oda se figyelek. Maradok a helyemen. A mágnes: semmi. Szép, szép, az kétségtelen, de ugyanakkor értelmetlen is. Semmi haszna. Engem, a tűt még senki nem mert lebecsülni. Hát akkor miért ugrálok úgy, ahogy a mágnes fütyül? Ez a világ elmúlt. Megnyugodtam. Visszakaptam az önbecsülésemet. Erre mi történt? Minden erőmet megfeszítettem, hogy a helyemen maradjak, de amikor a mágnes felém fordult, megint csak, mint a villám, rohantam hozzá és odatapadtam. Aztán lassan feladtam a harcot. Beláttam, hogy ő az erősebb, ha haszontalan, akkor is. Nem tudom, mi vonzott hozzá, de a tények ereje megcáfolhatatlan.

Gyapjú Gyuri elgondolkozott:

— Szóval, szerinted, ilyen esetekben nincs segítség?

— Nincs. Amíg a vonzás tart.

Királyhegyi Pál

JAJ

SAJDIK,
BRENNER,
DALLOS,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
VÁRNAI

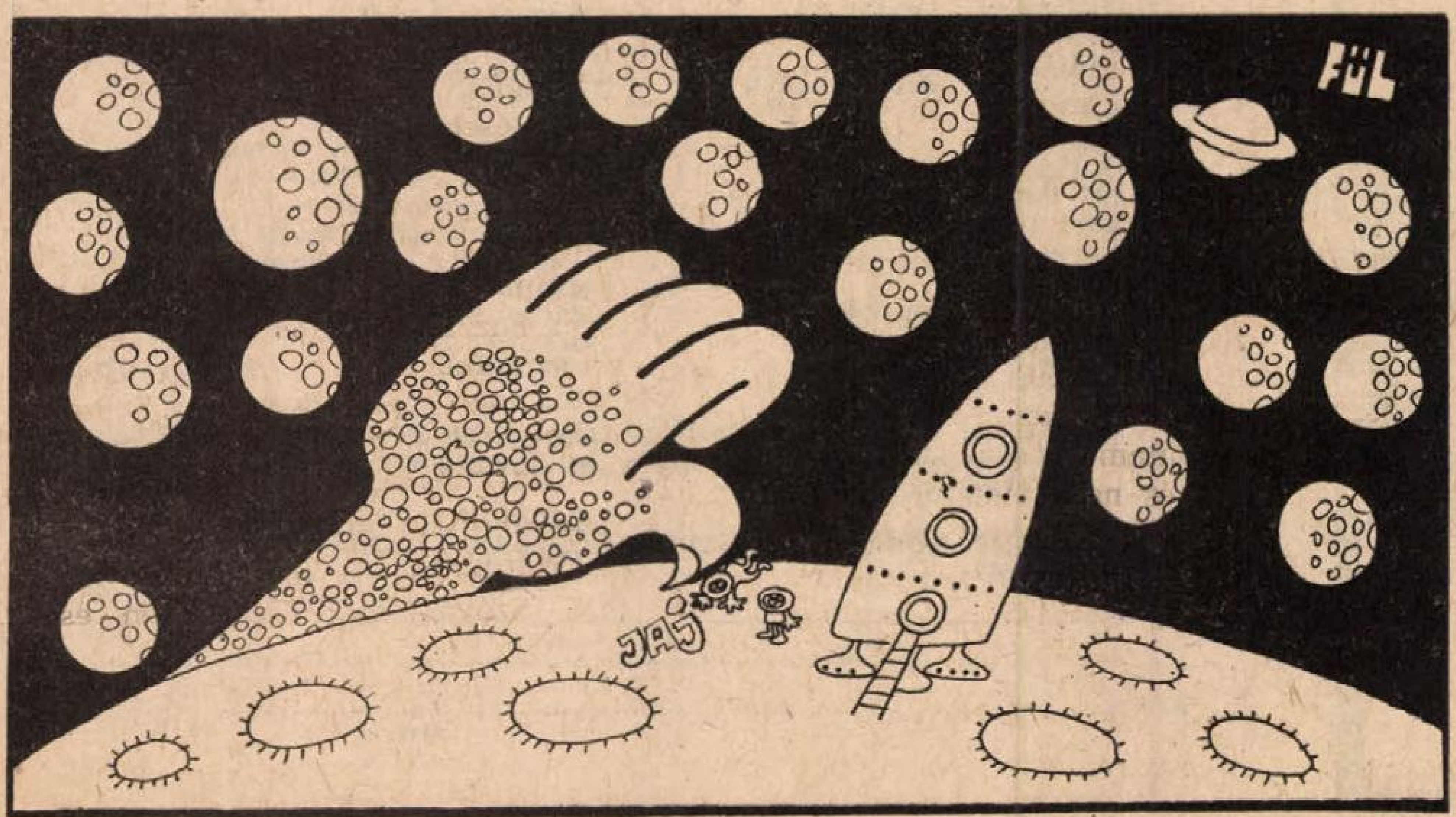

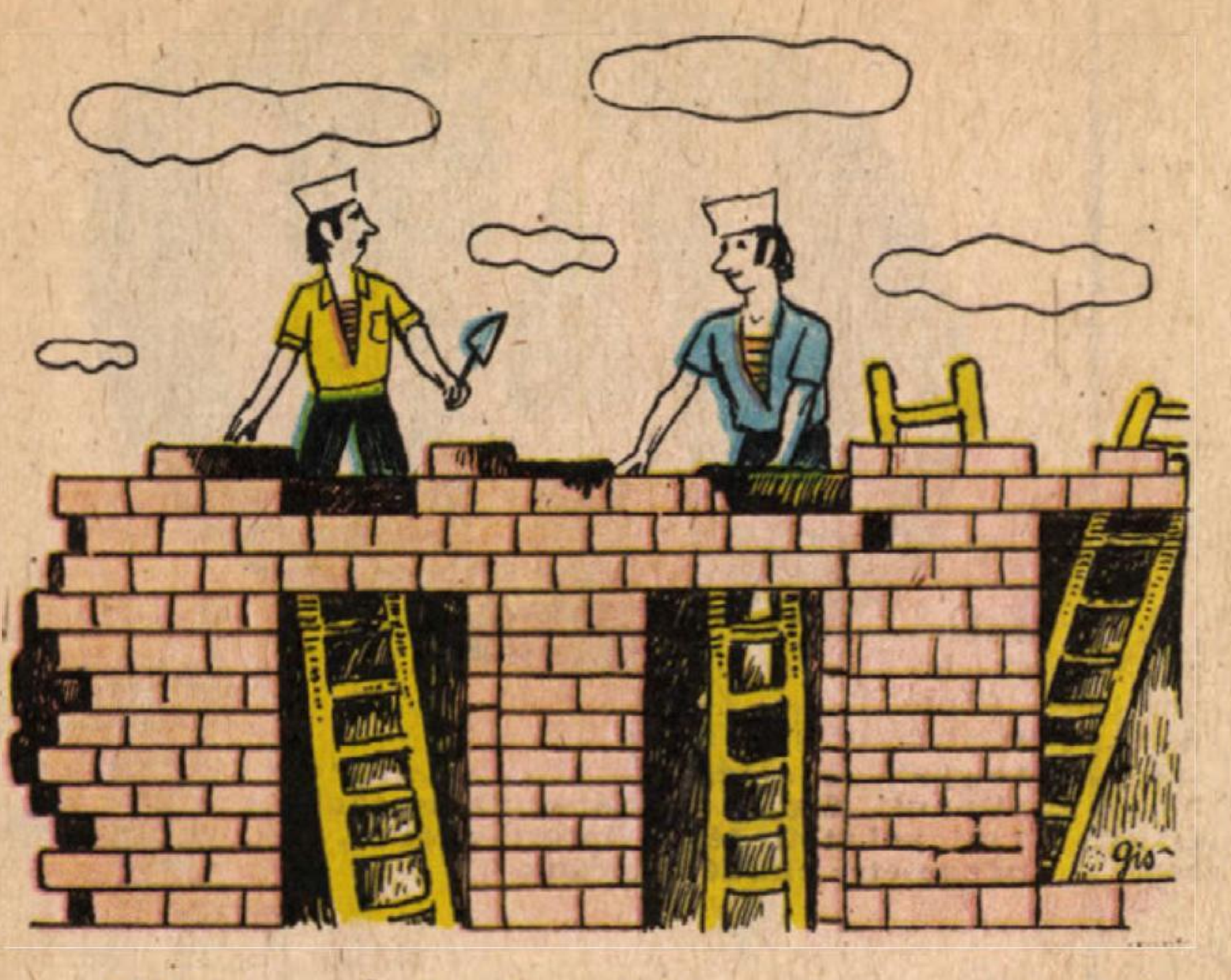

ÚJ KŐMŰVES KELEMEN

– Befalaztam a sört, hogy jobban menjen a munka!

SZÓ SZERINT

ZSÖLLYE

Sinkovits Imrét az olimpiai közvetítések alatt nem lehetett elmozdítani a televízió elől. Szinte mindent végignézett, ha valaki szólt hozzá, idegesen csendre intette. Egyik délután, amikor felesége, Gombos Kati behozta a szokásos feketét, Sinkovits az első korty után megszólalt:

— Ebben a kávéban legalább három cukor van, olyan édes. Nem értelek Katikám, mintha nem tudnád, hogy én a kávét cukor nélkül iszom!

Gombos Kati sóhajtott.

— Én tudom. De végre akartam hallani a hangodat!

Lisziák Elek rendező a Pannónia filmstúdióban új rajzfilmjét forgatja, Bodrogi Gyula közreműködésével. Az első megbeszélésen így fordult Bodrogihoz:

— Azt szeretném, ha ebben a filmben az állatfigurák emberi közvetlenséggel szólalnának meg, minden karikírozás nélkül. Nem tudom, világos-e, amit kérek?

Bodrogi kissé szórakozottan bólintott.

— Világos. Azt akarod, hogy a két főszereplőd, az ökör, meg a ló, úgy beszélgessen egymással, mint most mi ketten...

Bánsági Ildikó a nyarat Ausztráliában tölti. Hetek óta izgatottan készül az utazásra. Néhány nappal ezelőtt találkozott Kern Andrással.

— Andris, te rutinosabb utazó vagy mint én, mit tanácsolsz, mit vigyek magammal egy ilyen nagy útra?

Kern megvakarta a feje búbját.

— Van egy általános érvényű igazság: ha külföldre utazol, feleannyi poggyászt és kétszerannyi pénzt vigyél magaddal!

Gobbi Hilda bosszankodva meséli a rádió pagodájában:

— Lent voltam néhány napig a Balaton mellett, de olyan vacak idő volt, hogy csak mérgelődtem. Egész nap zuhogott az eső!

László Endre, a Szabó család rendezője közbeszól:

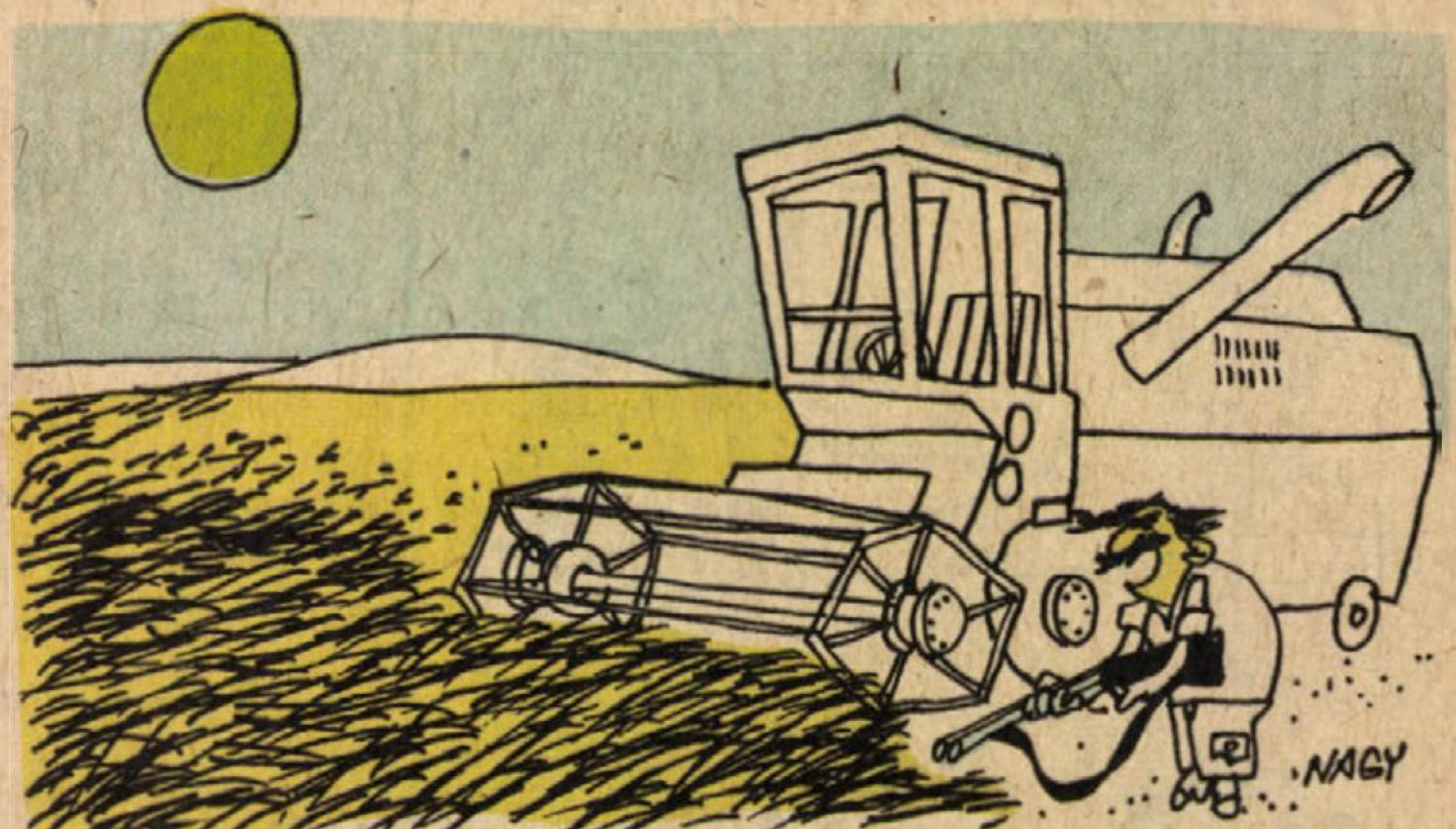
— Pedig nagyon jó színed van, egészen barna vagy!

— Ez nem a napozástól van! Ez csak rozsda!

Rátonyi Róbert

KÉNYSZERMEGOLDÁS

– Állj vagy lövök!

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

AZ OLVASÓ OLDALA

ZSÁKBAAPARTMAN

Az Autóklub közvetítésével a Volántouristtól béreltünk Pesten a balatonfenyvesi Hét ház üdülőtelepen levő apartmant. Szép summát fizettünk érte, egy hétre néhány forint híján háromezret.

A prospektus teljesen fölszerelt, berendezett, fürdőszobás, konyhás lakást ígért.

A valóság ennek az ígéretnek megfelelt — majdnem.

Csak

nincs benne „berakós" szekrény. Így a fehérneműink egész idő alatt a bőröndökben voltak, amelyek számára nincs külön hely (a földön hevertek),

a törülközők agyonmosott rongyok,

az étkészlet enyhén szólva hiányos, és a legenyhébb kifejezéssel minősítve *gyatra*,

a frizsider nem csukódik, s így a tulajdonosnak az áramot, nekünk az idegeinket fogyasztotta,

a fekhely recseg-ropog, és — bár az ágynemű megfelelő — egy kispárna (magyarul: kapric) illett volna hozzá,

a csapok csöpögtek,

a takarítás kíméletes,

a 440 lakásos telepen egyetlen telefon van, de azt csak az használhatja, akinek őfelsége a gondnok — saját elbírálása alapján — megengedi.

Apró hibák, bosszantó hibák, hiszen egy kis „odafigyeléssel", minimális „ráfordítással" olyan minőségűvé tehetnék a kis lakást, amilyennek a prospektus ígéri, és amilyennek ennyi pénzért elvárná az ember.

S. L.

Ki mit keres?

...miért nem lehet szemfelszedő tűt kapni?

Fejes Béláné
Parád, Kossuth u. 20. 3240

...seholsem találok három milliméteres vídia fúrót.

Tóth Lajos
Bp. Vaskapu u. 6. 1202

...múzeum jellegű néprajzi gyűjteményem van, újságcikkek, rádió- és tévériportok számoltak be róla, hét éve látogatja a nagyközönség is, ingyenesen. A többi közt a kenderfeldolgozáshoz szükséges valamennyi használati tárgy is látható itt, csak szövőszékem nincs még, ennek a beszerzéséhez kérek segítséget.

Laki Károly
Bp. Kalitka u. 1. 1165

...Alfa Potez olajkályhába való hőálló kályhaüveget keresünk.

Kutrucz Márta
Baj, Jókai u. 72. 2836

Nagy Gábor
Tata, Eötvös u. 16. 2890

...palackra szerelhető Hévíz gázbojlert keresek.

Rostás Jánosné
Hódmezővásárhely, Klauzál u. 55. 6800

A CÍMZETT VÁLASZOL

FÜGGŐ ERKÉLY

(Ludas, 21. sz.)

Munkaerőhiány miatt olykor csakugyan nem nyitjuk meg az erkélyt, ha nincs rá igény, kevés a néző. A panaszos említette időpontban azonban délelőtt az Őrült nők ketrecét, délután az Ezüstnyereg című westernt vetítettük, nagyon jó kihasználtsággal, az erkély teljes jegygarnitúráját is fel kellett használnunk. Ezt a pénztárosnak is tudnia kellett. Nem értjük, hogy adhatott téves információt... A kellemetlenségért mindenesetre elnézést kérünk.

Molnár Jánosné
a Május 1 mozi vezetője

NEM JELLEMZŐ

(Ludas, 22. sz.)

A boríték minőségét, a ragasztóanyag felhordását a gyári MEO rendszeres vizsgálatain kívül a Papíripari Vállalat Minőségellenőrző Felügyelete is ellenőrzi. A hiányosságok miatt már több ízben került sor prémiumelvonásra, illetve egyéb szankciókra, amelyek hatására a minőség javult.

Szántó Róbertné
Könnyűipari Minisztérium

HOVÁ LETT A NAGYVÁRAD TÉRI ÓRA?

(Ludas, 22. sz.)

A Nagyvárad téri hirdetőoszlopból kivett órát a tér végleges rendezéséig az István kórház főbejárata előtt álló ELMÜ kandeláberre helyeztük át, mert az óravezeték az ott végzett munkák miatt útban volt.

Csiszár Balázs
Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

MIÉRT CSODÁLKOZIK A VENDÉGLÁTÓIPAR?

Mert még mindig csodálkozik. Éppen egy esztendő eltelt már azóta, hogy vendéglátóiparunk végrehajtotta a (szerintünk aránytalanul nagy) áremelést. Maga is érezhette, hogy túllőtt a célon, mert rövidesen visszaszívott belőle valamit, ilyen-olyan kedvezményeket ígért —, de a bolt bizony még mindig rosszul megy és a vendéglátóipar csodálkozik. Hogy miért? Ha nem csak csodálkoznék, hanem komolyan aggódnék és az árkorrekciókon kívül egyebet is tenne vendégköre (legalább egy részének) visszaszerzésére —, akkor talán javulna a helyzet. Csak akkor nem szabadna olyan dolgoknak előfordulniok, amilyenekről olvasóink az alábbiakban adnak számot.

1

A Kis Rablóban

Április 18-án ebédeltem a Kis Rablóban, s levelem végén kiderül majd, miért csak most ragadtam tollat. Ebéd előtt, étvágygerjesztőként, szerettem volna kis konyakot (3 cent) inni. Nem voltak hajlandók kihozni, hanem közölték: rendeljek fél decit, még meg is nyugtattak: nem fog ártani. Mégis ragaszkodtam a kisebb mennyiséghez, mégsem hozták. Végül a vezető, akit asztalomhoz kérettem, azt állította: mércéjük eltörött, ezért nem hajlandók a kért mennyiséget kiszolgálni. Mindezt szóvá tettem a 204.989 számú panaszkönyvi lapon, amelyre — ezért ragadtam csak most, július 16-án tollat — a mai napig még választ sem kaptam.

Dr. Nagy Béla
Bp. Zugligeti u. 26. 1121

2

Mahart-hajón

Július 11, este fél kilenc, indul a Mahart-hajó, kis társaságunk pedig elfoglalja helyét az Utasellátó étteremben. Előételt kérünk, mire megjegyzi a pincér, azt náluk csak úgy lehet rendelni, ha utána főételt is kérünk. Mert „ez elsőosztályú hely"! Én meg ezt tartom az első számú jogtalanságnak. Következik a második: amikor megkérdezzük a pincért, mit ajánl, felsorol négy-öt olyan ételt, amely az étlapon nem is szerepel, ő pedig az árát nem tudja megmondani. Amikor pedig mi az étlapról említünk néhányat, mindegyikre azt mondja: elfogyott már, kérem. (Félórával a hajó indulása után!) Aztán csodálkoznak, hogy az embernek elmegy az étvágya...

Frey Sándor
Bp. Tahi u. 48/a. 1139

TÜCSÖK és BOGÁR

Ez a jobbegyenes célt tévesztett! A fehér mezes Pirbus László ütése elzúgott a román Bruma feje mellett

Nem tudja a jobb kéz, hogy mit csinál a bal!

(A Hajdú-Bihari Naplóban találta Varga István balmazújvárosi és több más olvasónk.)

lai utcai hirdetőbe.

Keresem a párom, szívemet kínálom, ötven év a vállamon, kit szeretek, vállalom. Házasságot ígérek, szeretetet remélek. „Tiszta szívvel" jeligére a Sallai utcai hirdetőbe.

Magányos élettársat ke-

Férfi avagy nő vagyok? Ez maradjon még titok!

(A Dunántúli Naplóból ollózta ifj. Sánta Antal pécsi olvasónk.)

— Százötven férőhelyes általános iskolai diákotthont építenek Encsen. A több mint 18 ezer forintos beruházással készülő létesítményt, amelynek munkálatait a Hernádmenti Építő-

De jó lenne velük építtetni egy háromszobás lakást! Ez bizonyára még kevesebbe kerülne!

(Az Észak-Magyarországban találta Molnár Lászlóné miskolci olvasónk.)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Új rekord 200 méteren

Budapest felnőtt nemzetközi atlétikai bajnokságának második napján *Nagy István*, a Hevesi Sportegyesület versenyzője 19 másodperccel megjavította saját 200 méteres futórekordját. Az új országos csúcseredmény: 20,68 mp.

Még egy ilyen javítás, és semmi sem marad a csúcseredményből!

(A Népszabadságban fedezte fel Dr. Bíró Gábor dömsödi olvasónk.)

Hogyan lehet vegyésztechnikusi oklevelet szerezni?

A Chinoin Gyógyszergyárban munka mellett 2 éves vegyipari szakközépiskola elvégzésével lehet megszerezni a vegyészmérnöki oklevelet.

ÉRETTSÉGIZETT FIATALOK JELENTKEZHETNEK. MUNKA ÉS TANULÁS EGY HELYEN VAN. FELVÉTELI VIZSGA NINCS! JELENTKEZHETNEK MÉG

Újabb egy év múlva pedig meg lehet szerezni a Nobel-díjat!

(A Pesti Műsorból ollózta Horváth Tibor budapesti olvasónk.)

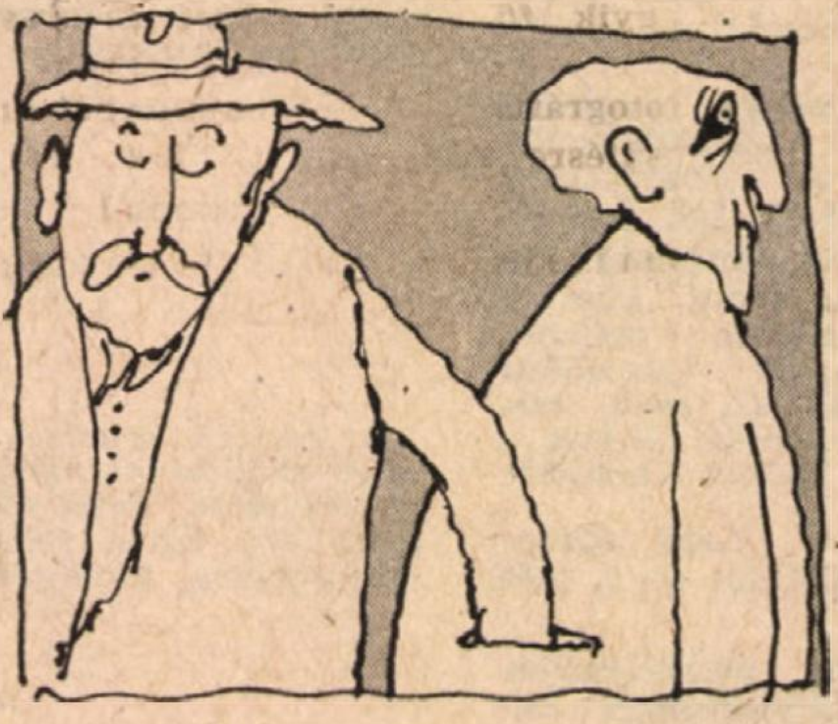
GAZSI

Kosztolányi Dezső írja valahol, hogy ha rajta állna, ő a politikát a kártyásokra bízná, mert így lehet, hogy az országok gyakran cserélnének gazdát, de háború nem lenne, az biztos. Ez persze csak tréfa, ugyanezt el lehetne mondani a zsebtolvajokról is. Ez esetben egyes országok ideig-óráig eltűnnének, de aztán valahogyan csak előkerülnének. A zsebtolvaj érdekes figurája a társadalomnak, mindenesetre, ha foglalkozásnak lehet tekinteni — és a dolog erkölcsi oldalától eltekintve miért ne lehetne —, különös foglalkozás. Ezenkívül ősi „szakma", amely az irodalmat is megihlette a népmeséktől az antik színműveken át Dickensig és Molnár Ferencig. Mint „ipart", talán leginkább a prostitúcióhoz lehet hasonlítani, csak míg a prostitúció intézményének bizonyos társadalmakban vannak komoly, „elméleti" hívei, addig a zsebtolvajlás szükségszerűségéért és nélkülözhetetlenségéért eddig senki sem rántott kardot, sőt azt sem számították ki, hogy a lakosság hány százaléka lehet zsebtolvaj ahhoz, hogy egy társadalmat még tisztességesnek lehessen tekinteni.

Mindenesetre, gondolom, ezt az iparágat csak úgy lehet megszüntetni, ha a zsebtolvajokat hatósági rendelettel egy időre bezárják javító-elvonó kúrára egy nudista telepre. Ott aztán megnézhetik magukat, a szó szoros értelmében.

E kis elmefuttatás arról jutott eszembe, hogy a napokban kilencvenéves korában mindenkitől elhagyottan egy alig bútorozott albérleti szobában meghalt Gazsi, a régi Pest egyik leghíresebb zsebtolvaja, aki Európának majd minden börtönét végigülte (közel húsz esztendőt töltött fegyintézetekben), de most már évek óta „nyugdíjban" volt. Az utóbbi időben ritkán tűnt fel, az éjszakába már egyáltalán nem járt, de ha ismerősök között megjelent, természetesen azonnal viccek, tréfák céltáblája lett.

A XX. századdal egyidőben kerülhetett Pestre valamelyik alföl-

di vagy tiszaháti faluból, és a görcsös meggyfabotot, amellyel az őt gúnyolókat még kilencvenévesen is fenyegette, állítólag gyerekkorában maga vágta.

Nemrégiben egy kávéházban két ismerős állt meg asztala előtt és az egyik ezt kérdezte:

— Gazsi, fogadtunk Janival, hogy te biztosan máig is emlékszel, mi volt az ebéd keddi napokon 1930-ban a Pestvidéki fogházban! — Node a kérdés elhangzásakor a két derék fogadónak már szaladnia kellett, mert Gazsi felpattant, emelte a meggyfabotot és ordította:

— Az anyátok istenit! — de persze nem haragudott, és azért sem, mert senki se bácsizta és minden ismerős tegezte öreg korára is. Vannak foglalkozások, amelyek fiatalítanak, úgy látszik, a zsebtolvajlás ezek közé tartozik. (Félreértés ne essék, nem akarom fiatalító kúra gyanánt ajánlani.)

Másik esetben egy ismerős így köszöntötte egy étteremben:

— Gazsi, te itt lebzselsz? Szaladj gyorsan, most érkezett két autóbusz a Béke Szálló elé, tele gazdag nyugatnémet turistákkal! — De már futott is az istenadta, ő is ismerte a meggyfabotot.

Szép időben a Klauzál téren üldögélt a napsütésben és időnként el-elbóbiskolt. Nemrégen, amint ott aludt édesdeden, jött három csibész gyerek, akik jól ismerték az öreget és megálltak mellette. Nézték egy darabig, aztán egyikük megszólalt:

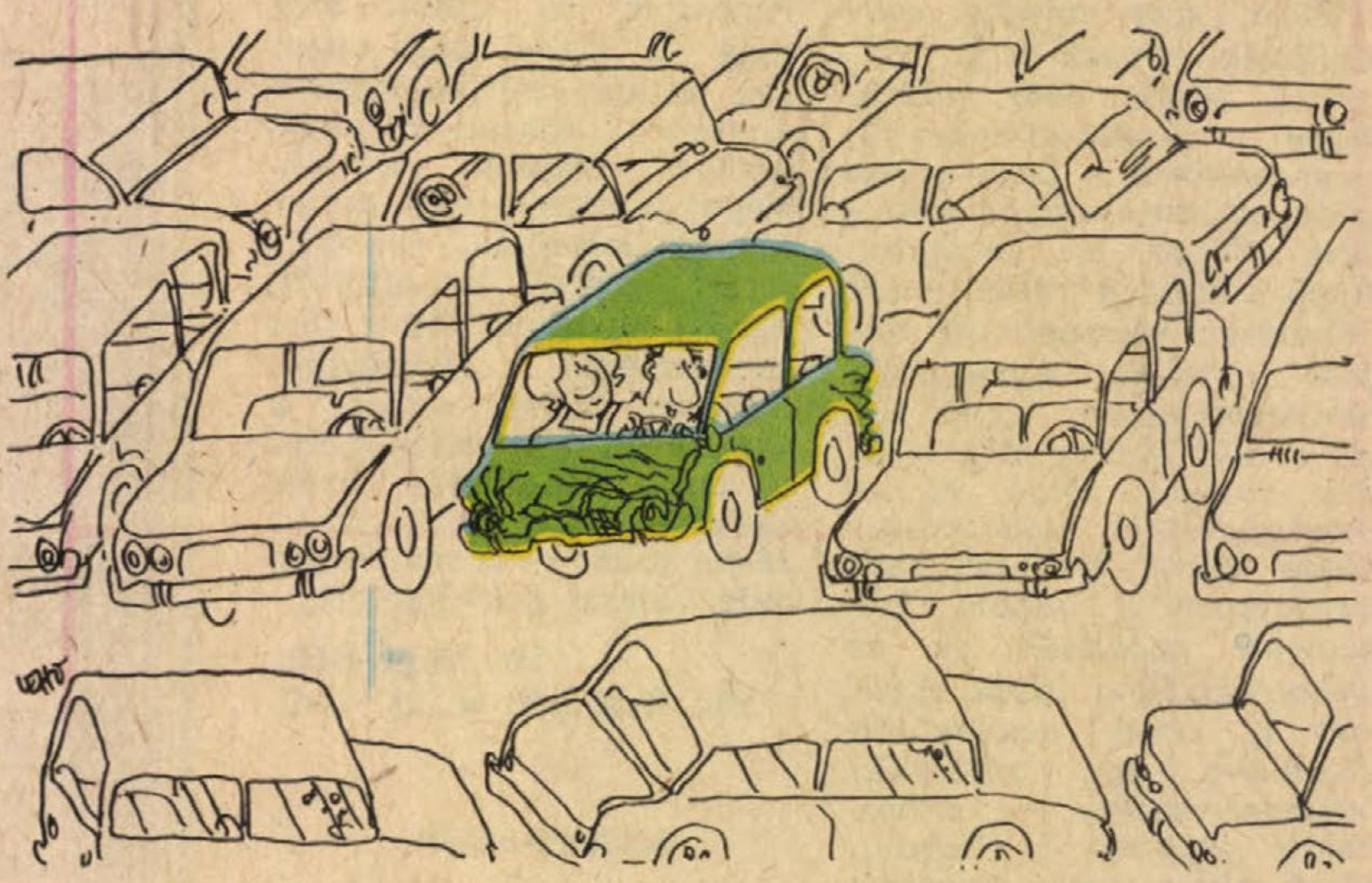
— Milyen jóízűen alszik Gazsi, valószínűleg tömött villamosról álmodik.

És hogy a menyországba vagy a pokolba jutott-e (ha vannak ilyen intézmények egyáltalán), ki tudja, de hogy ott is baktat a meggyfabotra támaszkodva, az biztos. És az is valószínű, hogy tömött villamosokra vadászik.

Soós András

— Holtomiglan-holtodiglan . . .

— Régen találtunk ilyen könnyen parkolóhelyet.

FEKETE HUMOR

LELKIISMERET-FURDALÁS

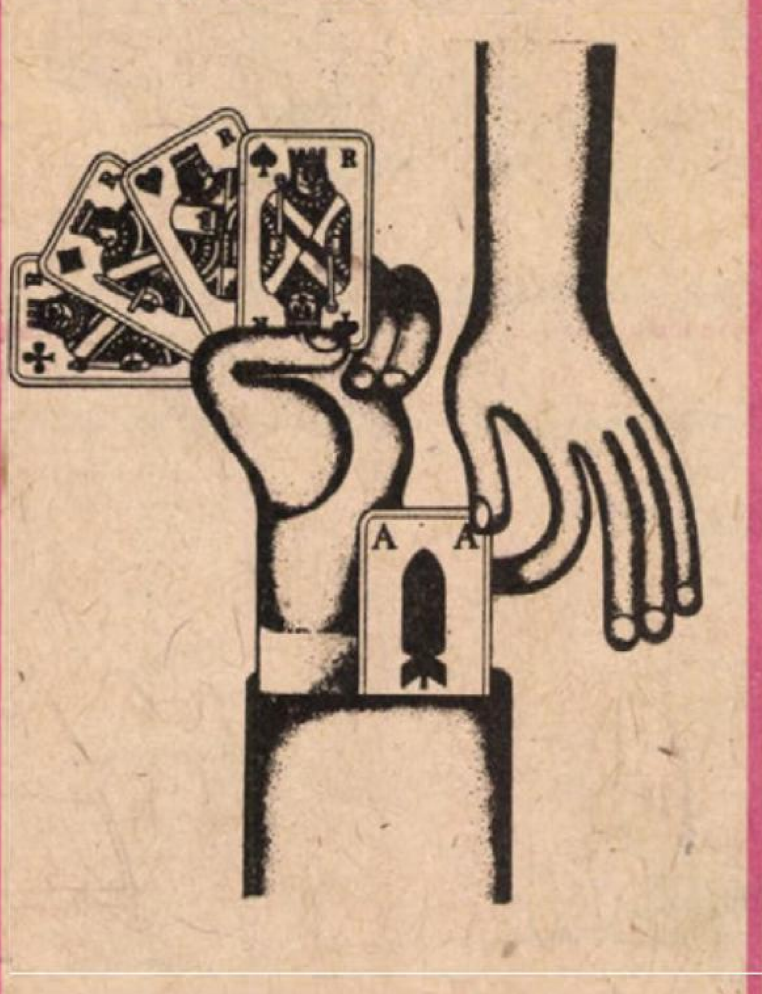

IMPORT HUMOR

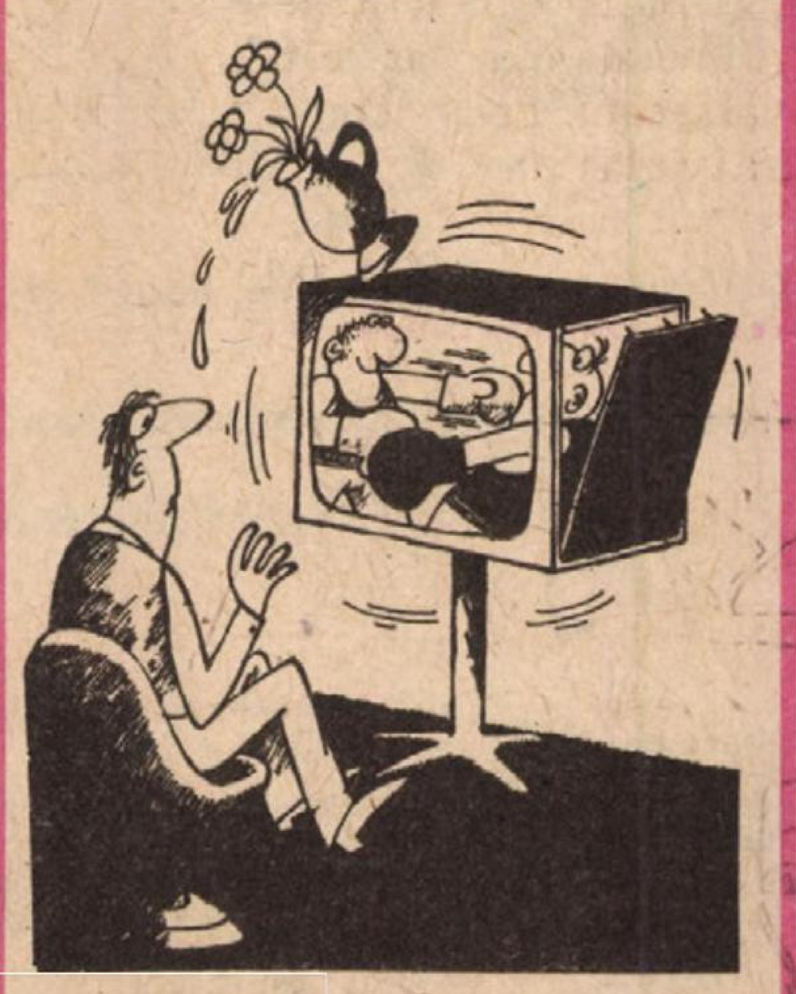
BÜVÉSZISKOLA

A HAMISKÁRTYÁS

KNOCK OUT

JELENET EGY HÁZASSÁGBÓL

SZILÁNK

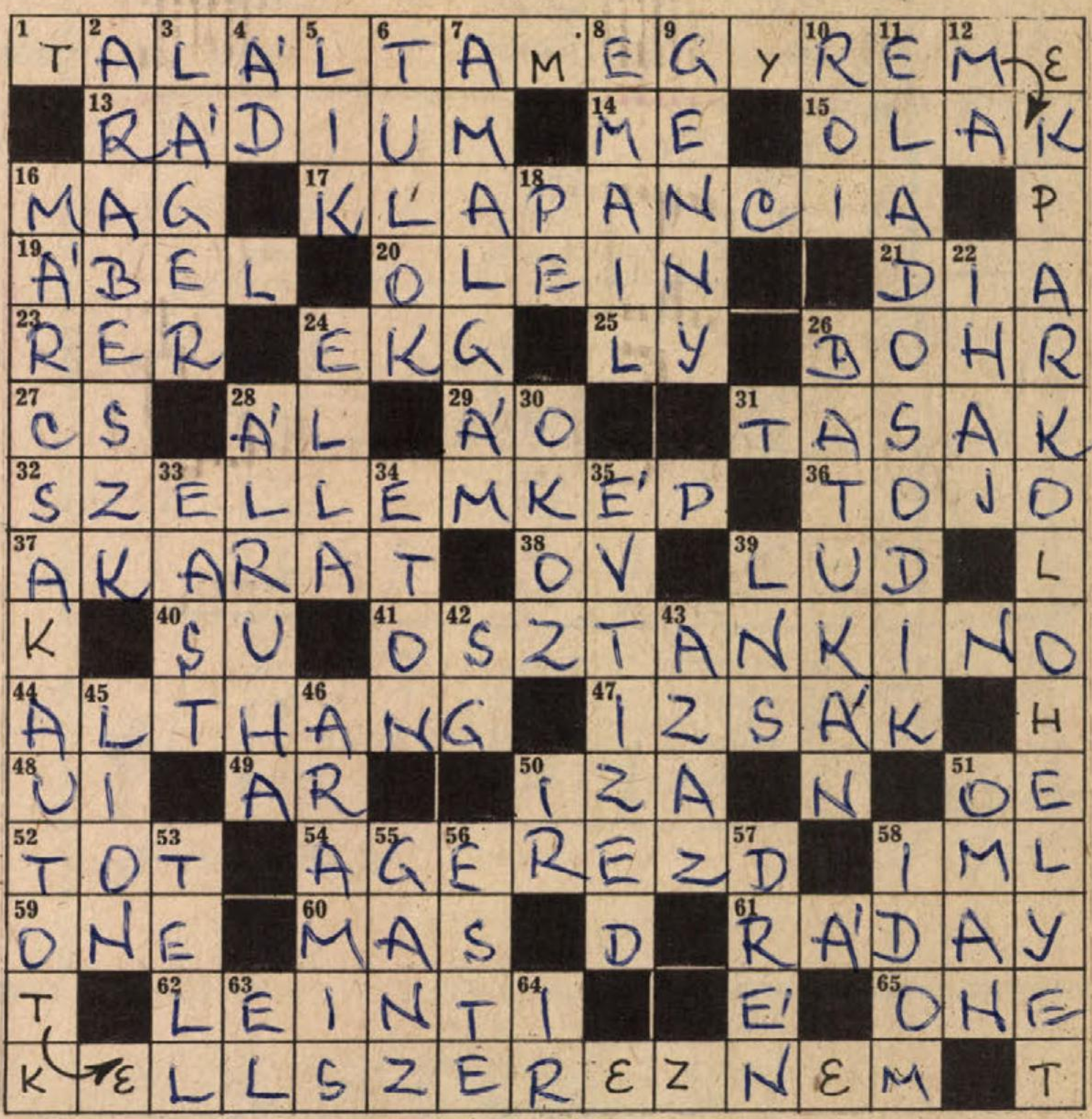
Sok éve közli a Ludas Matyi Galambos Szilveszter „szilánk"-jait. Ezek egyike található rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 16. soraiban. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 11-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Elem, melyet a Curie-házaspár fedezett fel
14. M. E.
15. Állatok otthonai
16. A földbe kerül
17. Primitív vers
19. Ádám második fia
20. A zsírok egyik fő alkotórésze
21. Vetíthető fotográfia
23. A tűzhely sütésre szolgáló része
24. A szív működéséről készült görbe
25. Kettős mássalhangzó
26. Nobel-díjas dán fizikus
27. Kettős mássalhangzó
28. Nem igazi
29. Vissza: csecsemősírás
31. Hajlékony anyagból készült zacskó
32. Nem kívánt látvány a képernyőn
36. Nőstény madár
37. Ami nélkül célt érni nem lehet
38. Félti, vigyáz rá
39. Háziszárnyas
40. A Szovjetunió jele az autókon
41. Moszkva egyik része, tévétornyáról nevezetes
44. Egyes női operaszerepek kelléke
47. Bibliai alak, Pest megyei helység
48. Egy Brecht darab címében előforduló vezetéknév (Arturo)
49. A. R.
50. Ritka női név
51. Ő — a sürgönyben
52. Magyar származású olasz szobrász
54. Egy szelet például a narancsból (névelővel)
58. 1, 1000, 50 — római számmal
59. Egy — angolul
60. Izgal . . .
61. Kitűnő színművészünk (Imre)
62. Erélyesen elhallgattatja
65. Mint az 59 vízsz.

FÜGGŐLEGES

2. Stilizált levelekből álló díszítőelem
3. Koncentrációs tábor
4. Átnyújt
5. Lyuk — népiesen
6. Szarvasmarhafélék közös neve
7. A higany ötvözete más fémekkel
8. Zománc
9. Gyulladás következménye a szervezetben
10. Francia „király"
11. Aki kölcsönökből él
12. Ezen a napon
18. . . pita
22. Csuhaj ikerszava
24. Fitzgerald keresztneve
26. A magyarokat megtámadó tatárok vezére volt 1241-ben
28. Harun al Rasid kedvenc öltözéke volt
30. Előidéz valamit
33. Kelet — angolul
34. Kollégiumáról híres angol város
35. Ez év december 31-én ér véget
39. L. N. S.
42. S. G.
43. Vagyis — más szóval
45. Francia város
46. A három testőr egyikének neve
50. Európai nép
51. Állam a Perzsa-öbölben
53. Lelőtte az almát a fia fejéről
55. A magyar gépgyáripar egyik úttörője (Ábrahám)
56. Nap szaka
57. Sebbe illesztett cső neve
58. Síkban vagy térben körülhatárolt forma
63. Igekötő
64. Betűt vet a papírra

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80 2308/2-32 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

EGYKOR ÉS MA

című rejtvényünk megfejtése:

Elpirult, ha szégyellte magát. Szégyelli magát, ha elpirul.

200—200 forintot nyert:

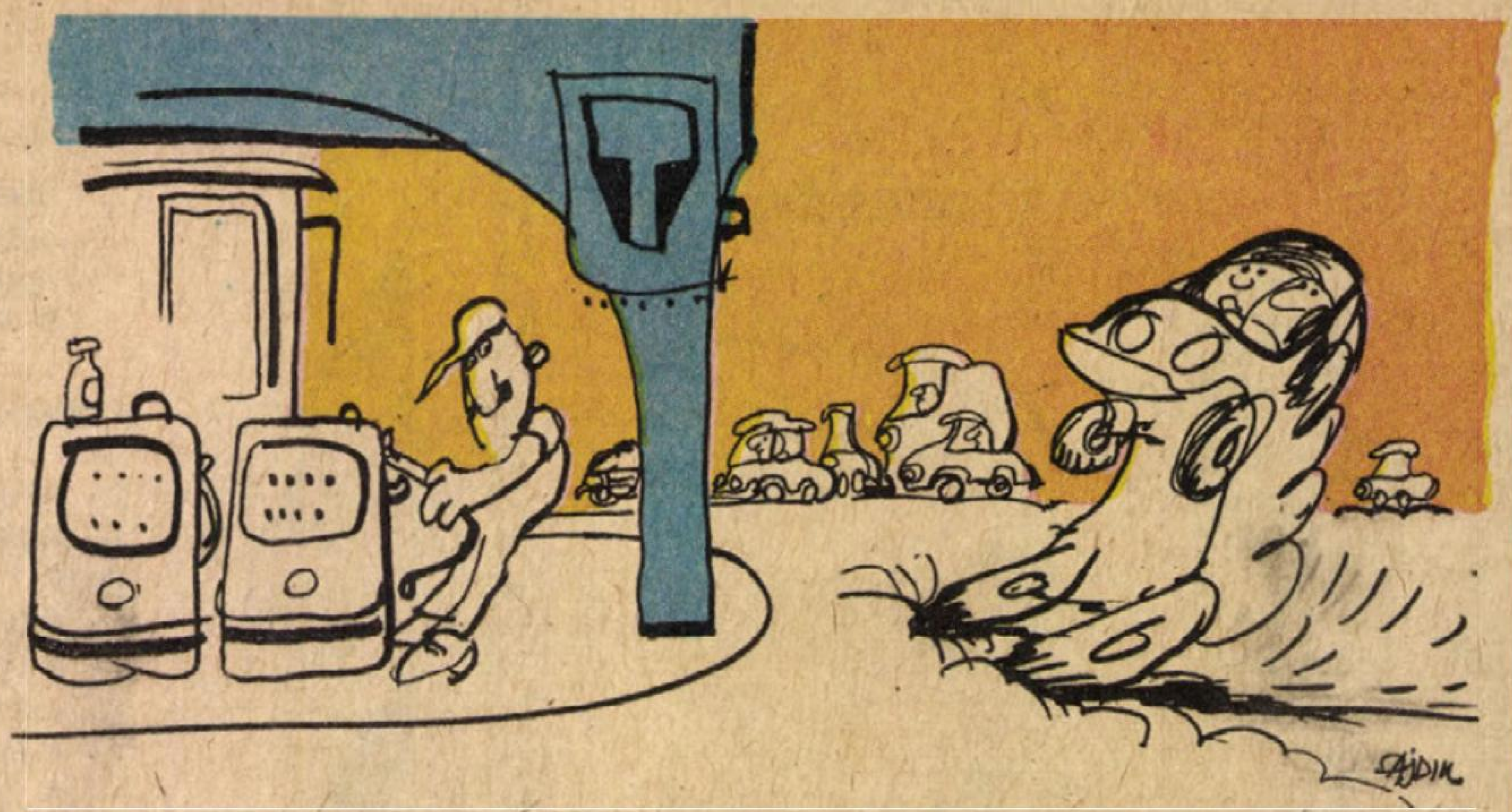
Istvánházi Andrásné, Miskolc, Tárna tér 3. 3518
Czéh Jánosné, Százhalombatta, Béke u. 8. 2440
Madarász Sándorné, Bp. Martos Flóra u. 4. 1148

A nyereményeket postán küldjük el.

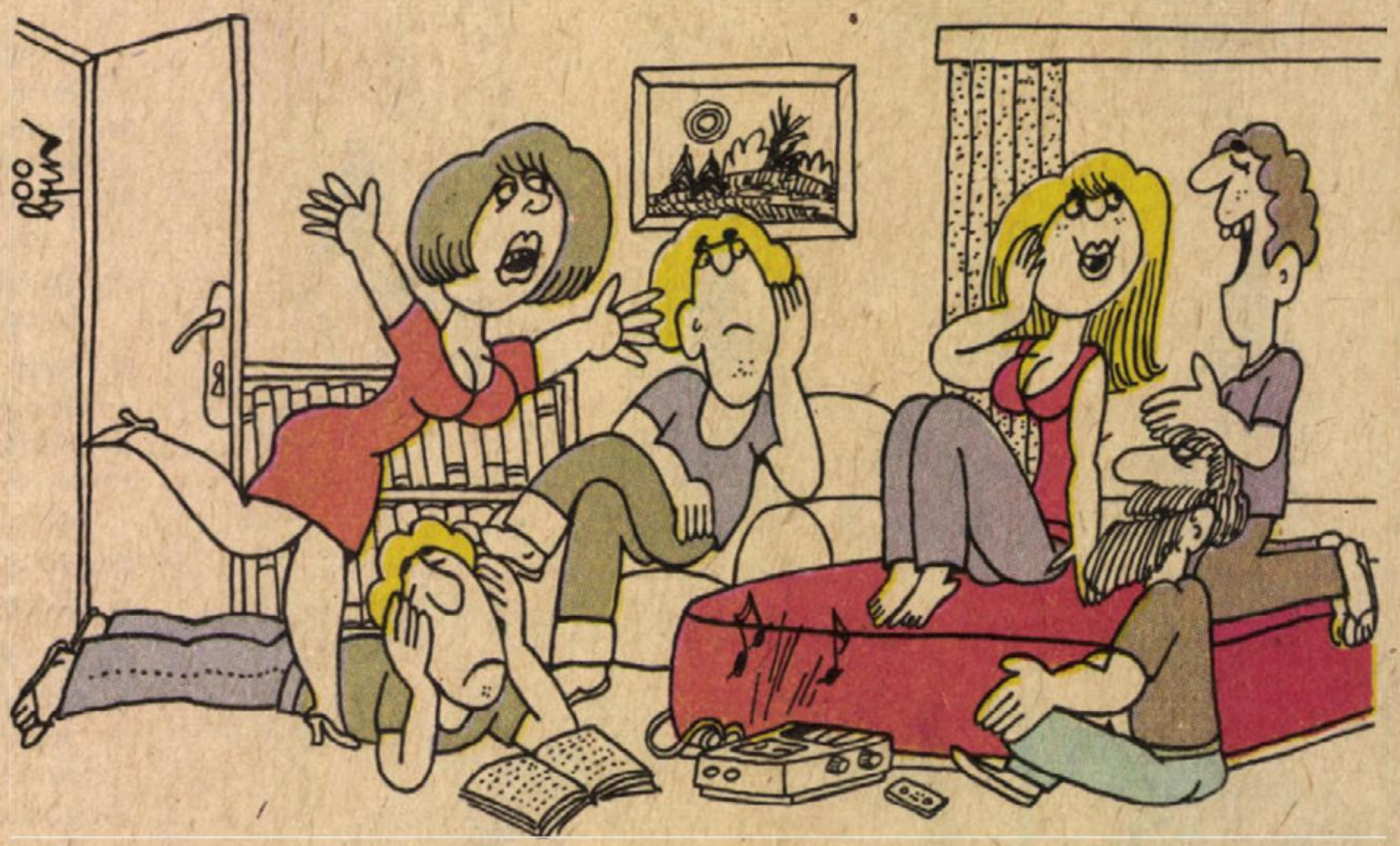
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BEFŐZÉSI SZEZON

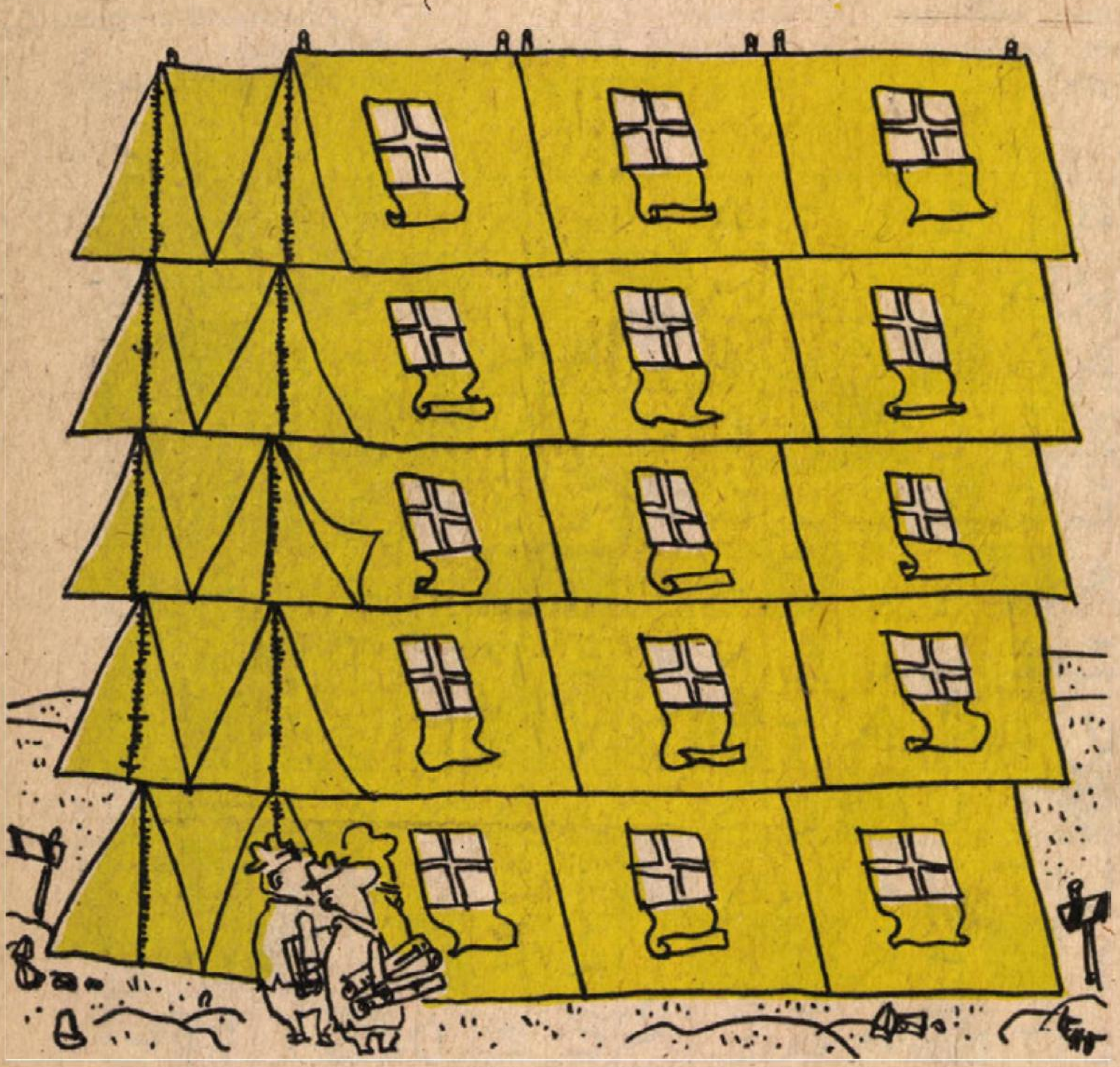

– Érdekes, ha ezt a benzinkutast meglátja, mindig megvadul!

– Kislányom, megkérlek, ne hagyd folyton szerteszét a fiúidat a lakásban!

NYÁRI LAKÓTELEP

ELFEKÜDT GABONA

– Már csak egy ember tud kaszálni a faluban, de most az is éppen Hévízen üdül!

– Ne tessék zavarba jönni, a mi őrsünk kifejezetten műszaki érdeklődésű!

